

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
★	Verordening (EG) nr. 1267/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad betreffende de indieningstermijnen voor de belangrijkste aggregaten van de nationale rekeningen, de afwijkingen met betrekking tot de indiening van de belangrijkste aggregaten van de nationale rekeningen en de indiening van gegevens over de werkzame personen volgens de parameter „gewerkte uren” ⁽¹⁾	1
★	Verordening (EG) nr. 1268/2003 van de Raad van 15 juli 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1601/2001 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije	23
	Verordening (EG) nr. 1269/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	25
	Verordening (EG) nr. 1270/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse	27
	Verordening (EG) nr. 1271/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm	29
	Verordening (EG) nr. 1272/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen van witte suiker voor de 37e deelschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1331/2002	31
	Verordening (EG) nr. 1273/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector varkensvlees	32
★	Verordening (EG) nr. 1274/2003 van de Commissie van 11 juni 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 230/2001 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije en tot aanvaarding van verbintenissen die zijn aangeboden door bepaalde exporteurs in Tsjechië en Turkije	34

Prijs: 18 EUR

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 1275/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië	36
Verordening (EG) nr. 1276/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 waarbij wordt bepaald in welke mate gevolg kan worden gegeven aan de in juli 2003 ingediende aanvragen om invoerrechten voor bevroren rundvlees, bestemd voor verwerking	38
Verordening (EG) nr. 1277/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de in juli 2003 ingediende aanvragen om uitvoercertificaten voor producten van de sector rundvlees waarvoor een bijzondere behandeling geldt bij invoer in een derde land	39
* Verordening (EG) nr. 1278/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 inzake de stopzetting van de visserij op kabeljauw door vaartuigen die de vlag van Spanje voeren	40
Verordening (EG) nr. 1279/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge	41
Verordening (EG) nr. 1280/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mout	43
Verordening (EG) nr. 1281/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 betreffende de offertes voor de uitvoer van gerst die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 936/2003	45
Verordening (EG) nr. 1282/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 betreffende de offertes voor de uitvoer van rogge die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 935/2003	46
Verordening (EG) nr. 1283/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 934/2003	47
Verordening (EG) nr. 1284/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 betreffende de offertes voor de invoer van sorgho die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 699/2003	48
Verordening (EG) nr. 1285/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om rechten tot invoer die zijn ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 1128/1999 betreffende de invoer van kalveren van maximaal 80 kg	49
Verordening (EG) nr. 1286/2003 van de Commissie van 17 juli 2003 betreffende de afgifte van certificaten voor de invoer van knoflook voor het kwartaal van 1 september tot en met 30 november 2003	50

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

2003/515/EG:

* Beschikking van de Commissie van 17 februari 2003 betreffende de door Nederland ten uitvoer gelegde steunmaatregel ten gunste van internationale financieringsactiviteiten ⁽¹⁾ (<i>kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 568</i>)	52
--	----

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**VERORDENING (EG) Nr. 1267/2003 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 16 juni 2003**

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad betreffende de indieningstermijnen voor de belangrijkste aggregaten van de nationale rekeningen, de afwijkingen met betrekking tot de indiening van de belangrijkste aggregaten van de nationale rekeningen en de indiening van gegevens over de werkzame personen volgens de parameter „gewerkte uren”

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 285,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 inzake het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap ⁽⁴⁾ bevat het referentiekader voor gemeenschappelijke normen, definities, classificaties en registratieregels voor de opstelling van de rekeningen van de lidstaten die voor de statistische behoeften van de Gemeenschap worden gebruikt, zodat de resultaten van de lidstaten onderling vergelijkbaar zijn.
- (2) In het op 18 januari 1999 door de Ecofin-Raad goedgekeurde verslag van het Monetair Comité over de statistische vereisten in de EMU is benadrukt dat voor een goede werking van de Economische en Monetaire Unie (EMU) en de interne markt een doeltreffend toezicht op en coördinatie van het economische beleid van het grootste belang zijn en dat dit een veelomvattend statistisch informatiestelsel vereist, dat de beleidmakers voorziet van de nodige gegevens waarop zij hun besluiten kunnen baseren. In dit verslag werd gewezen op de hoge prioriteit die wordt toegekend aan de beschikbaarheid van dergelijke informatie voor de Gemeenschap, en met name voor de lidstaten die deel uitmaken van het eurogebied.

- (3) In het verslag werd benadrukt dat de vergelijking van de arbeidsmarkt tussen de landen in de Economische en Monetaire Unie meer aandacht zal vergen.
- (4) Om kwartaalstatistieken voor het eurogebied op te stellen, moet de indieningstermijn voor de belangrijkste aggregaten van de nationale rekeningen tot 70 dagen worden verkort.
- (5) De afwijkingen die de lidstaten ten aanzien van de kwartaal- en jaarcijfers worden toegestaan en die de berekening van de belangrijkste aggregaten van de nationale rekeningen voor het eurogebied en de Gemeenschap belemmeren, moeten worden afgeschaft.
- (6) In het Actieplan betreffende statistische vereisten ten behoeve van de Economische en Monetaire Unie, dat op 29 september 2000 door de Ecofin-Raad werd goedgekeurd, wordt prioriteit toegekend aan de indiening van gegevens in de nationale rekeningen over de werkzame personen volgens de parameter „gewerkte uren”.
- (7) Het Comité statistisch programma (CSP) en het Comité voor monetaire, financiële en betalingsbalansstatistiek (CMFB) zijn overeenkomstig artikel 3 van respectievelijk Besluit 89/382/EEG, Euratom ⁽⁵⁾ en Besluit 91/115/EEG van de Raad ⁽⁶⁾ geraadpleegd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage B bij Verordening (EG) nr. 2223/96 wordt als volgt gewijzigd:

⁽¹⁾ PB C 203 E van 27.8.2002, blz. 258.

⁽²⁾ PB C 253 van 22.10.2002, blz. 14.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 24 september 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 18 februari 2003 (PB C 125 E van 27.5.2003, blz. 1) en besluit van het Europees Parlement van 13 mei 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 310 van 30.11.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 359/2002 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 58 van 28.2.2002, blz. 1).

⁽⁵⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

⁽⁶⁾ PB L 59 van 6.3.1991, blz. 19.

1. de tekst na de titel: „Schema voor het verstrekken van nationale rekeningen gegevens” wordt als volgt gewijzigd:
 - a) de tekst van het „Overzicht van de tabellen” wordt vervangen door de tekst in bijlage I;
 - b) de tekst van tabel 1 „Belangrijkste aggregaten — kwartaal- en jaarcijfers” wordt vervangen door de tekst in bijlage II;
2. de tekst na de titel: „Afwijkingen met betrekking tot de tabellen te leveren in het kader van de „ESA-95”-vragenlijst per land” wordt vervangen door de tekst in bijlage III.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 16 juni 2003.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

G. PAPANDREOU

BIJLAGE I

Wijzigingen in de tabel „Overzicht van de tabellen” van bijlage B — Schema voor het verstrekken van gegevens uit de nationale rekeningen — van Verordening (EG) nr. 2223/96, (ESR 1995)

SCHEMA VOOR HET VERSTREKKEN VAN GEGEVENS UIT DE NATIONALE REKENINGEN

Overzicht van de tabellen

Eerste indiening	Termijn t + maand (indien aangegeven: dagen)	Indienen voor	Onderwerp	Tabel nr.
2002	70 dagen	1995-2001	Belangrijkste aggregaten, jaarlijks	1
2002	70 dagen	1995-2001	Belangrijkste aggregaten, driemaandelijks	1
1999	8	1995-1998	Belangrijkste aggregaten van de overheid	2
2001	3	1997-2000	Belangrijkste aggregaten van de overheid	2'
2000	9	1995-1999	Tabellen per bedrijfstak	3
2000	9	1995-1999	Uitvoer en invoer EU/derde landen	4
2000	9	1995-1999	Consumptieve bestedingen van huishoudens naar functie	5
2000	9	1995-1999	Financiële rekeningen per sector (transacties)	6
2000	9	1995-1999	Balansen van vorderingen en schulden	7
2000	12	1995-1999	Niet-financiële rekeningen per sector	8
2000	12	1995-1999	Belastingontvangsten per sector, in detail	9
2000	24	1995-1998	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS II, A17	10
2001	12	1995-2000	Overheidsuitgaven naar functie	11
2001	24	1995-1999	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS III, A3	12
2001	24	1995-1999	Rekeningen van huishoudens per regio, NUTS II	13
2001	24	1995-1999	Vaste activa voor de volledige economie en per product, Pi 3	14
2002	36	1995-1999	Aanbodtabel tegen basisprijzen, respectievelijk tegen aankooprijzen, A60 x P60	15
2002	36	1995-1999	Gebruikstabel tegen aankooprijzen, A60 x P60	16
2002	36	1995 (*)	Symmetrische input-outputtabel tegen basisprijzen, P60 x P60, vijfjaarlijks	17
2002	36	1995 (*)	Symmetrische input-outputtabel voor de binnenlandse productie tegen basisprijzen, P60 x P60, vijfjaarlijks	18
2002	36	1995 (*)	Symmetrische input-outputtabel voor de invoer tegen basisprijzen, P60 x P60, vijfjaarlijks	19
2003	36	2000	Vaste activa per bedrijfstak en per product, A31 x Pi3, vijfjaarlijks	20
2003	36	2000	Productierekening per bedrijfstak en per sector, A60 x 5 sectoren (S.11, S.12, S.13, S.14, S.15), vijfjaarlijks	21
2003	36	2000	Investeringen in vaste activa (bruto) per bedrijfstak en per product, A31 x P60, vijfjaarlijks	22
zie tabel	zie tabel	zie tabel	Retropolaties	23

t: referentieperiode (jaar of kwartaal).

(*) De vijfjaarlijkse tabel voor het jaar 2000 dient geleverd te worden in 2003.

BIJLAGE II

Wijzigingen in tabel 1 — Belangrijkste aggregaten — kwartaal- en jaarcijfers — van bijlage B — Schema voor het verstrekken van gegevens uit de nationale rekeningen — bij Verordening (EG) nr. 2223/96, (ESR 1995)

Tabel 1 — Belangrijkste aggregaten — kwartaal en jaarcijfers

Code	Variabelen	Indeling +	Lopende prijzen	Constance prijzen
Toegevoegde waarde en bruto binnenlands product				
B.1g	1. Toegevoegde waarde (bruto) tegen basisprijzen	A6	x	x
D.21-D.31	2. Saldo productgebonden belastingen en subsidies		x	x
P.119	3. IGDFI		x	x
B.1*g	4. Bruto binnenlands product tegen marktprijzen		x	x
Bestedingen van het bruto binnenlands product				
P.3	5. Totale consumptieve bestedingen		x	x
P.3	6. a) Consumptieve bestedingen van huishoudens (binnenlands standpunt)		x	x
P.3	6. b) Consumptieve bestedingen van huishoudens (nationaal standpunt)		x	x
P.3	7. Consumptieve bestedingen van IZW's t.b.v. huishoudens		x	x
P.3	8. Consumptieve bestedingen van de overheid		x	x
P.31	a) Individuele consumptieve bestedingen		x	x
P.32	b) Collectieve consumptieve bestedingen		x	x
P.4	9. Werkelijke consumptie van huishoudens		x	x
P.41	a) Werkelijke individuele consumptie		x	x
P.5	10. Investerings (bruto)		x	x
P.51	a) Investerings in vaste activa (bruto)	Pi 6	x	x
P.52	b) Veranderingen in voorraden		x	x
P.53	c) Saldo aan- en verkopen van kostbaarheden		x	x
P.6	11. Uitvoer van goederen (fob) en diensten		x	x
P.7	12. Invoer van goederen (fob) en diensten		x	x
Inkomen, besparingen en vorderingsoverschot				
B.5	13. Saldo primaire inkomens uit/naar het buitenland		x	x
B.5*g	14. Nationaal inkomen (bruto) tegen marktprijzen		x	(x)
K.1	15. Verbruik van vaste activa		x	x
B.5*n	16. Nationaal inkomen (netto) tegen marktprijzen		x	x
D.5, D.6, D.7	17. Inkomensoverdrachten (netto) uit/naar het buitenland		x	
B.6n	18. Beschikbaar inkomen (netto)		x	(x)
B.8n	19. Nationale besparingen (netto)		x	
D.9	20. Kapitaaloverdrachten uit/naar het buitenland		x	
B.9	21. Vorderingsoverschot c.q.-tekort		x	

Code	Variabelen	Indeling +	Lopende prijzen	Constante prijzen
Bevolking, werkzame beroepsbevolking, beloning van werknemers				
	22. Bevolking en werkzame personen			
	a) Totale bevolking (1 000)			
	b) Werklozen (1 000)			
	c) Werkzame personen in ingezeten productie-eenheden (duizend werkzame personen en duizend gewerkte uren) en werkzame ingezetenen (duizend personen) zelfstandigen werknemers	A6 (**) A6 (**)		
D.1	23. Beloning van werknemers in ingezeten productie-eenheden en beloning van werkzame ingezetenen	A6 (**)	x	
D.11	a) Lonen (bruto)	A6 (**)	x	

+ Indien geen indeling wordt vermeld, totale economie.

(**) A6 enkel voor zelfstandigen en werknemers in ingezeten productie-eenheden.

(x) in reële termen.

BIJLAGE III

Wijzigingen in de landgebonden tabellen van bijlage B — Afwijkingen met betrekking tot de tabellen te leveren in het kader van de „ESA-95”-vragenlijst per land — bij Verordening (EG) nr. 2223/96, (ESR 1995)

AFWIJKINGEN MET BETREKKING TOT DE TABELLEN DIE MOETEN WORDEN GELEVERD IN HET KADER VAN DE „ESR 1995”-VRAGENLIJST PER LAND

1. OOSTENRIJK

1.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	termijn: t + 9 maand	1999
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1988-1994	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	termijn: t + 12 maand	1999
3	Tabellen per bedrijfstak	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1988-1994	2005
5	Consumptieve bestedingen van huishoudens naar functie	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1988-1994	2005
11	Overheidsuitgaven naar functie	retropolaties: jaren 1990-1994 niet her te berekenen	2005
12	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS III, A3	eerste indiening 2002	2002
13	Rekeningen van huishoudens per regio, NUTS II	eerste indiening 2005	2005
15	Aanbodtabel tegen basisprijzen, resp. tegen aankooprijzen, A60 × P60	eerste indiening 2003 en alleen tweejaarlijks	2003
16	Gebruikstabel tegen aankooprijzen,	eerste indiening 2003 en alleen tweejaarlijks	2003
17	Symmetrische input-outputtabel tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks	eerste indiening 2003	2003
18	Symmetrische input-outputtabel voor de binnenlandse productie tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks	eerste indiening 2003	2003
19	Symmetrische input-outputtabel voor de invoer tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks	eerste indiening 2003	2003

1.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
1	Belangrijkste aggregaten, jaarlijks en driemaandelijks	werkzame personen volgens de parameter „gewerkte uren”	eerste indiening 2005	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	verbruik van vaste activa per bedrijfstak en per sector	eerste indiening 2002	2002
8	Niet-financiële rekeningen per sector			
8	Niet-financiële rekeningen per sector	verdeling van vennootschappen naar eigenaar	eerste indiening 2005	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	verdeling van huishoudens naar groep	eerste indiening 2005	2005
16	Gebruikstabel tegen aankooprijzen, A60 × P60	verbruik van vaste activa per bedrijfstak	eerste indiening 2003	2003
18	Symmetrische input-output-tabel voor de binnenlandse productie tegen basisrijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks			

2. DENEMARKEN

2.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
6	Financiële rekeningen per sector (transacties)	termijn: t + 13 maand	2005
7	Balansen van vorderingen en schulden	termijn: t + 13 maand	2005
20	Vaste activa per bedrijfstak en per product, A31 × Pi3, vijfjaarlijks	eerste indiening 2005	2005

2.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
3	Tabellen per bedrijfstak	lonen per bedrijfstak	niet te leveren	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	verbruik van vaste activa per bedrijfstak	termijn: t + 36 maand	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	investerings in vaste activa (bruto) per bedrijfstak	termijn: t + 36 maand	2005

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
3	Tabellen per bedrijfstak	veranderingen in voorraden per bedrijfstak	termijn: t + 36 maand	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden per bedrijfstak	termijn: t + 36 maand	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	zelfstandigen per bedrijfstak	termijn: t + 36 maand	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	werknemers per bedrijfstak	termijn: t + 36 maand	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	gewerkte uren per bedrijfstak	termijn: t + 36 maand	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	beloning van werknemers per bedrijfstak	termijn: t + 36 maand	2005
9	Belastingontvangsten per sector, in detail	algemene verkoop of omzetbelastingen (belastingen op invoer) algemene verkoop of omzetbelastingen (productgebonden belastingen)	beide variabelen tezamen	2005
9	Belastingontvangsten per sector, in detail	accijnzen (belastingen op invoer) accijnzen (productgebonden belastingen)	beide variabelen tezamen	2005
9	Belastingontvangsten per sector, in detail	belastingen op bepaalde diensten (belastingen op invoer) belastingen op bepaalde diensten (productgebonden belastingen)	beide variabelen tezamen	2005
17	Symmetrische input-output-tabel tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks	verbruik van vaste activa, exploitatie-overschot (netto)	beide variabelen tezamen in P60	2005
18	Symmetrische input-output-tabel voor de binnenlandse productie tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks			
19	Symmetrische input-output-tabel voor de invoer tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks			
21	Productierekening per bedrijfstak en per sector, A60 × 5 sectoren (S.11, S.12, S.13, S.14, S.15), vijfjaarlijks			

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
17	Symmetrische input-output-tabel tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks	investerings in vaste activa	alleen P31	2005
18	Symmetrische input-output-tabel voor de binnenlandse productie tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks			
19	Symmetrische input-output-tabel voor de invoer tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks			
17	Symmetrische input-output-tabel tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks	kapitaalgoederenvoorraad	niet te leveren	2005
18	Symmetrische input-output-tabel voor de binnenlandse productie tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks			
19	Symmetrische input-output-tabel voor de invoer tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks			
21	Productierekening per bedrijfstak en per sector, A60 × 5 sectoren (S.11, S.12, S.13, S.14, S.15), vijfjaarlijks	sector private huishoudens sector IZW's ten behoeve van huishoudens	beide sectoren tezamen	2005

3. DUITSLAND

3.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
3	Tabellen per bedrijfstak	t + 9 maand alleen A17, A31 alleen op termijn t + 21 maand	2005
5	Consumptieve bestedingen van huishoudens naar functie	deels alleen 1-digit posities	2005
9	Belastingontvangsten per sector; in detail	geen letterposities aan het einde van de code	2005
10	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS II, A17	alleen NUTS I en A6	2005
12	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS III, A3	termijn: t + 30 maand, alleen tweejaarlijks	2005
13	Rekeningen van huishoudens per regio, NUTS II	termijn: t + 30 maand, alleen NUTS I	2005

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
15	Aanbodtabel tegen basisprijzen, resp. tegen aankooprijzen, A60 × P60	alleen tweejaarlijks	2005
16	Gebruikstabel tegen aankooprijzen, A60 × P60	alleen tweejaarlijks	2005

3.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
3	Tabellen per bedrijfstak	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden per bedrijfstak; veranderingen in voorraden per bedrijfstak	beide variabelen tezamen, niet per bedrijfstak	2005
6	Financiële rekeningen per sector (transacties)	Sector overheid	S.1311/S.1312 en S.1313 alleen tezamen	2005
7	Balansen van vorderingen en schulden			
10	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS II, A17	investeringen in vaste activa (bruto)	termijn: t + 30 maand	2005

4. GRIEKENLAND

4.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	termijn: t + 9 maand	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1988-1994	2005
5	Consumptieve bestedingen van huishoudens naar functie	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1988-1994	2005
6	Financiële rekeningen per sector (transacties)	eerste indiening p.m.	2005
6	Financiële rekeningen per sector (transacties)	termijn p.m.	2005
7	Balansen van vorderingen en schulden	eerste indiening 2005	2005

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
8	Niet-financiële rekeningen per sector	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1988-1994	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	retropolaties: jaren 1980-1989 niet her te berekenen	2005
11	Overheidsuitgaven naar functie	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1988-1994	2005
20	Vaste activa per bedrijfstak en per product, A31 × Pi3, vijfjaarlijks	eerste indiening 2005	2005

4.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
3	Tabellen per bedrijfstak	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden per bedrijfstak	eerste indiening 2005	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	gewerkte uren per bedrijfstak	eerste indiening 2005	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	verdeling van vennootschappen naar eigenaar	eerste indiening 2005	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	verdeling van huishoudens naar groep	eerste indiening 2005	2005

5. SPANJE

5.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
11	Overheidsuitgaven naar functie	termijn: t + 21 maand	2005

5.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
1	belangrijkste aggregaten, driemaandelijks	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden	eerste indiening 2005	2005
1	belangrijkste aggregaten, jaarlijks	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden	eerste indiening 2005	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	verbruik van vaste activa per bedrijfstak	eerste indiening 2005	2005

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
3	Tabellen per bedrijfstak	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden per bedrijfstak	eerste indiening 2005	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	gewerkte uren per bedrijfstak	eerste indiening 2005	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden	eerste indiening 2005	2005
9	Belastingontvangsten per sector, in detail	verdeling van directe belastingen op inkomen, vermogen, enz., belastingen en heffingen op invoer exclusief BTW en overige belastingen op productie voor de subsectoren provinciale overheid (S1312) en lokale overheid (S1313)	termijn: t + 21 maand	2005
16	Gebruikstabel tegen aankooprijzen, A60 × P60	verbruik van vaste activa per bedrijfstak (A60)	eerste indiening 2005	2005
17	Symmetrische input-output-tabel tegen basisrijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks	verbruik van vaste activa (P60)	eerste indiening 2005	2005
18	Symmetrische input-output-tabel voor de binnenlandse productie tegen basisrijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks			
19	Symmetrische input-output-tabel voor de invoer tegen basisrijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks			
17	Symmetrische input-output-tabel tegen basisrijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks	kapitaalgoederenvoorraad (P60)	eerste indiening 2005	2005
18	Symmetrische input-output-tabel voor de binnenlandse productie tegen basisrijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks			
19	Symmetrische input-output-tabel voor de invoer tegen basisrijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks			

6. FRANKRIJK

6.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
10	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS II, A17	termijn: t + 36 maand	2005
12	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS III, A3	termijn: t + 36 maand	2005
13	Rekeningen van huishoudens per regio, NUTS II	termijn: t + 42 maand	2005

6.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
3	Tabellen per bedrijfstak	alle variabelen	verdeling naar branches te berekenen voor homogene branches	2005
10	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS II, A17			
12	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS III, A3			
15	Aanbodtabel tegen basisprijzen, resp. tegen aankoop-prijzen, A60 × P60			
16	Gebruikstabel tegen aankoop-prijzen, A60 × P60			
20	Vaste activa per bedrijfstak en per product, A31 × Pi3, vijfjaarlijks			
21	Productierekening per bedrijfstak en per sector, A60 × 5 sectoren (S.11, S.12, S.13, S.14, S.15), vijfjaarlijks			
22	Investerings in vaste activa (bruto) per bedrijfstak en per product, A31 × P60, vijfjaarlijks			

7. IERLAND

7.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
1	Belangrijkste aggregaten, jaarlijks en drie-maandelijks	termijn eerste indiening t + 90 dagen 2004	2004
1	Belangrijkste aggregaten, jaarlijks en drie-maandelijks	termijn eerste indiening t + 70 dagen 2008	2008
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1985-1994	2005
2'	Belangrijkste aggregaten van de overheid	termijn: t + 3 maand	2002
3	Tabellen per bedrijfstak	eerste indiening 2005	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	retropolaties: jaren 1970-1994 niet her te berekenen	2005
5	Consumptieve bestedingen van huishoudens naar functie	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1985-1994	2005
6	Financiële rekeningen per sector (transacties)	eerste indiening 2005	2005
7	Balansen van vorderingen en schulden	eerste indiening 2005	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	eerste indiening 2005	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	retropolaties: jaren 1990-1994 niet her te berekenen	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	retropolaties: jaren 1980-1989 niet her te berekenen	2005
15	Aanbodtabel tegen basisprijzen, resp. tegen aankooprijzen, A60 × P60	eerste indiening 2005	2005
16	Gebruikstabel tegen aankooprijzen, A60 × P60	eerste indiening 2005	2005
17	Symmetrische input-outputtabel tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks	eerste indiening 2005	2005
18	Symmetrische input-outputtabel voor de binnenlandse productie tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks	eerste indiening 2005	2005

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
19	Symmetrische input-outputtabel voor de invoer tegen basisprijzen, P60 × P60, vijfjaarlijks	eerste indiening 2005	2005
20	Vaste activa per bedrijfstak en per product, A31 × Pi3, vijfjaarlijks	eerste indiening 2005	2005
21	Productierekening per bedrijfstak en per sector, A60 × 5 sectoren (S.11, S.12, S.13, S.14, S.15), vijfjaarlijks	eerste indiening 2005	2005
22	Investeringen in vaste activa (bruto) per bedrijfstak en per product, A31 × P60, vijfjaarlijks	eerste indiening 2005	2005

7.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
1	Belangrijkste aggregaten, jaarlijks en driemaandelijks	consumptieve bestedingen van IZW's t.b.v. huishoudens	niet te leveren	2005
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	P52 + P53 + K2	niet te leveren	2003

8. ITALIË

8.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	retropolaties: jaren 1970-1994 niet te leveren	2005
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	retropolaties: jaren 1980-1994 te leveren in december 2001	2001
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	termijn: t + 9 maand	2005
20	Vaste activa per bedrijfstak en per product, A31 × Pi3, vijfjaarlijks	niet te berekenen	2005
22	Investeringen in vaste activa (bruto) per bedrijfstak en per product, A31 × P60, vijfjaarlijks	eerste indiening 2005	2005

8.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
1	Belangrijkste aggregaten, jaarlijks en driemaandelijks	werkzame personen volgens de parameter gewerkte uren	eerste indiening 2004	2004
3	Tabellen per bedrijfstak	verbruik van vaste activa per bedrijfstak	verdeling A17, eerste indiening 2002	2002
3	Tabellen per bedrijfstak	verbruik van vaste activa per bedrijfstak	verdeling A31, eerste indiening 2005	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden per bedrijfstak	tezamen met veranderingen in voorraden	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden per bedrijfstak	tezamen met veranderingen in voorraden	2005

9. LUXEMBURG

9.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
1	Belangrijkste aggregaten, jaarlijks en driemaandelijks	eerste indiening termijn t + 90 dagen 2003	2003
1	Belangrijkste aggregaten, jaarlijks en driemaandelijks	eerste indiening termijn t + 70 dagen 2010	2010
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1990-1994	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1980-1994	2005
6	Financiële rekeningen per sector (transacties)	eerste indiening 2005	2005
7	Balansen van vorderingen en schulden	eerste indiening 2005	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	retropolaties: jaren 1990-1994 niet her te berekenen	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	retropolaties: jaren 1980-1989 niet her te berekenen	2005
10	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS II, A17	niet te berekenen	2005

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
11	Overheidsuitgaven naar functie	retropolaties: jaren 1990-1994 niet her te berekenen	2005
12	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS III, A3	niet te berekenen	2005
13	Rekeningen van huishoudens per regio, NUTS II	niet te berekenen	2005

9.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
3	Tabellen per bedrijfstak	investeringen in vaste activa (bruto) per bedrijfstak	termijn: t + 36 maand	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden	eerste indiening 2005	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	S11, S12, S14 + 45, S211, S212	eerste indiening 2005	2005
20	Vaste activa per bedrijfstak en per product, A31 x Pi3, vijfjaarlijks	tabel in historische kostprijzen	eerste indiening 2005	2005

10. NEDERLAND

10.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	retropolaties: jaren 1986-1994 te leveren juli 2001	2001
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	retropolaties: jaren 1970-1985 te leveren in december 2001	2001
2'	Belangrijkste aggregaten van de overheid	termijn: t + 3 maand	2003
3	Tabellen per bedrijfstak	retropolaties: jaren 1986-1994 te leveren in juli 2001	2001
3	Tabellen per bedrijfstak	retropolaties: jaren 1970-1985 te leveren in december 2001	2001

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
5	Consumptieve bestedingen van huishoudens naar functie	retropolaties: jaren 1986-1994 te leveren in juli 2001	2001
5	Consumptieve bestedingen van huishoudens naar functies	retropolaties: jaren 1980-1985 te leveren in december 2001	2001
7	Balansen van vorderingen en schulden	termijn: t + 19 maand	2003
8	Niet-financiële rekeningen per sector	retropolaties: jaren 1986-1994 te leveren in juli 2001 jaren 1980-1985 te leveren in december 2001	2001
10	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS II, A17	termijn: t + 30 maand	2005
13	Rekeningen van huishoudens per regio, NUTS II	termijn: t + 36 maand	2005

10.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
10	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS II, A17	investeringen in vaste activa (bruto) per regio	Niet te berekenen	2005
10	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS II, A17	totale werkzame beroepsbevolking per regio	Niet te berekenen	2005
12	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS III, A3			

11. PORTUGAL

11.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1977-1994, te leveren in december 2000	2005/ 2000
3	Tabellen per bedrijfstak	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1977-1994	2005

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
5	Consumptieve bestedingen van huishoudens naar functie	termijn: t + 12 maand	2005
5	Consumptieve bestedingen van huishoudens naar functie	retropolaties: niet her te berekenen	2005
6	Financiële rekeningen per sector (transacties)	termijn: t + 12 maand	2005
7	Balansen van vorderingen en schulden	termijn: t + 12 maand	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	retropolaties: jaren 1990-1994 te leveren in december 1999	1999
11	Overheidsuitgaven naar functies	retropolaties: niet her te berekenen	2005

11.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
1	Belangrijkste aggregaten, jaarlijks en driemaandelijks	werkzame personen volgens de parameter „gewerkte uren”	eerste indiening 2007	2007

12. FINLAND

12.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1975-1994	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1975-1994	2005

12.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
3	Tabellen per bedrijfstak	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden	niet te berekenen	2005
15	Aanbodtabel tegen basisprijzen, resp. tegen aankoop-prijzen, A60 x P60	alle	verdeling A31 en P31 alleen in lopende prijzen	2005
16	Gebruikstabel tegen aankoop-prijzen, A60 x P60	alle		
17	Symmetrische input-output-tabel tegen basisprijzen, P60 x P60, vijfjaarlijks	alle		
18	Symmetrische input-output-tabel voor de binnenlandse productie tegen basisprijzen, P60 x P60, vijfjaarlijks	alle		
19	Symmetrische input-output-tabel voor de invoer tegen basisprijzen, P60 x P60, vijfjaarlijks	alle		
21	Productierekening per bedrijfstak en per sector, A60 x 5 sectoren (S.11, S.12, S.13, S.14, S.15), vijfjaarlijks	alle	verdeling A31	2005

13. ZWEDEN

13.1. Afwijking voor de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Afwijking	tot
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1980-1994	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	termijn: t + 12 maand	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	retropolaties: herberekening alleen de jaren 1980-1994	2005
6	Financiële rekeningen per sector (transacties)	termijn: t + 12 maand	2005
7	Balansen van vorderingen en schulden	termijn: t + 12 maand	2005
11	Overheidsuitgaven naar functie	termijn: t + 16 maand	2005

13.2. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden	eerste indiening 2005	2005
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	verdeling van de consumptieve bestedingen van de overheid in individuele en collectieve bestedingen	termijn t + 16 maand	2005
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	werkelijke consumptie van huishoudens	termijn t + 16 maand	2005
2	Belangrijkste aggregaten van de overheid	werkelijke individuele consumptie	termijn t + 16 maand	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden	eerste indiening 2005	2005
3	Tabellen per bedrijfstak	verdeling A31	termijn: t + 12 maand	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden	eerste indiening 2005	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	verdeling van de consumptieve bestedingen van de overheid in individuele en collectieve bestedingen	termijn t + 16 maand	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	werkelijke consumptie van huishoudens	termijn t + 16 maand	2005
8	Niet-financiële rekeningen per sector	werkelijke individuele consumptie	termijn t + 16 maand	2005

14. VERENIGD KONINKRIJK

14.1. Afwijking voor bepaalde variabelen/sectoren in de tabellen

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
3	Tabellen per bedrijfstak	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden	exclusief transacties door banken in goud als het vastleggen van vermogen	2005
4	Uitvoer en invoer EU/derde landen	uitvoer en invoer EU/derde landen	exclusief transacties door banken in goud als het vastleggen van vermogen	2005

Tabel nr.	Tabel	Variabele/sector	Afwijking	tot
6	Financiële rekeningen per sector (transacties)	monetair goud en bijzondere trekkingsrechten	inclusief transacties door banken in goud als het vastleggen van vermogen	2005
6	Financiële rekeningen per sector (transacties)	financiële hulpbedrijven	inbegrepen bij niet-financiële vennootschappen	2002
7	Balansen van vorderingen en schulden	monetair goud en bijzondere trekkingsrechten	inclusief transacties door banken in goud als het vastleggen van vermogen	2005
7	Balansen van vorderingen en schulden	financiële hulpbedrijven	inbegrepen bij niet-financiële vennootschappen	2002
8	Niet-financiële rekeningen per sector	saldo aan- en verkopen van kostbaarheden en uitvoer en invoer van goederen en diensten	exclusief transacties door banken in goud als het vastleggen van vermogen	2005
10	Tabellen per bedrijfstak en per regio, NUTS II, A17	BBP	voor NUTS II alleen A17	2001

VERORDENING (EG) Nr. 1268/2003 VAN DE RAAD

van 15 juli 2003

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1601/2001 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

B. HET NIET-NALEVEN VAN DE VERBINTENIS

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, met name op artikel 8,

Gelet op het voorstel dat de Commissie na overleg met het raadgevend comité heeft ingediend,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VOORAFGAANDE PROCEDURE

- (1) Op 5 mei 2000 heeft de Commissie een antidumpingprocedure ⁽²⁾ ingeleid in verband met de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels (hierna „het betrokken product” genoemd) uit verschillende landen, waaronder Turkije.
- (2) In het kader van deze procedure werden bij Verordening (EG) nr. 1601/2001 van de Raad ⁽³⁾ definitieve antidumpingrechten ingesteld die ten doel hadden een einde te maken aan de schadelijke gevolgen van dumping.
- (3) Voorlopige antidumpingmaatregelen waren vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 230/2001 van de Commissie ⁽⁴⁾. Bij artikel 2, lid 1, van deze verordening had de Commissie ook prijsverbintenissen aanvaard, onder meer van de Turkse producent/expporteur Celik ve Halat San Tic AS (hierna „Has Celik” genoemd). Als gevolg hiervan was het betrokken product dat door Has Celik was vervaardigd en rechtstreeks naar de Gemeenschap uitgevoerd, vrijgesteld van het antidumpingrecht dat was ingesteld bij artikel 2, lid 2, van die verordening.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 (PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1).

⁽²⁾ PB C 127 van 5.5.2000, blz. 12.

⁽³⁾ PB L 211 van 4.8.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2288/2002 (PB L 348 van 21.12.2002, blz. 52).

⁽⁴⁾ PB L 34 van 3.2.2001, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2303/2002 (PB L 348 van 21.12.2002, blz. 80).

- (4) De verbintenis van Has Celik is uitsluitend van toepassing op de soorten van het betrokken product die zijn vermeld in de bijlage bij de verbintenis. Om voor de vrijstelling van het recht in aanmerking te komen moet Has Celik een factuur opstellen die bij de goederen wordt gevoegd waarop de verbintenis van toepassing is, zoals bepaald in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 230/2001. De factuur moet voldoen aan de eisen die in de bijlage van die verordening zijn vermeld. Ook is bepaald dat de antidumpingrechten wel van toepassing zijn op andere soorten van het betrokken product die niet in de bijlage zijn vermeld. Has Celik heeft zich ertoe verbonden de soorten van het betrokken product die in de bijlage bij de verbintenis zijn vermeld niet beneden een minimuminvoerprijs te verkopen (berekend aan de hand van een gewogen gemiddelde per halfjaar).

- (5) Bij een controle ter plaatse werd vastgesteld dat Has Celik deze verplichtingen op twee manieren niet is nagekomen. Op de eerste plaats heeft hij andere soorten van het betrokken product dan die waarop de verbintenis betrekking had vergezeld doen gaan van de factuur, als bedoeld in de verbintenis, waardoor de importeurs geen rechten behoeften te betalen; ten tweede werd vastgesteld dat de onderneming bepaalde soorten van het betrokken product waarop de verbintenis betrekking had tegen prijzen had verkocht die, op basis van het gewogen gemiddelde per halfjaar, lager waren dan de minimuminvoerprijs. In Verordening (EG) nr. 1274/2003 van de Commissie ⁽⁵⁾ is de aard van de inbreuken nader omschreven.

- (6) De Commissie heeft haar aanvaarding van de verbintenis bij bovengenoemde verordening van de Commissie opgezegd en daarom moeten terstond antidumpingrechten worden ingesteld op het door Has Celik vervaardigde betrokken product.

C. WIJZIGING VAN VERORDENING (EG) Nr. 1601/2001

- (7) Gezien het bovenstaande en overeenkomstig artikel 8, lid 9, van Verordening (EG) nr. 384/96 moet artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1601/2001 worden gewijzigd en moet op het betrokken product, vervaardigd door Has Celik, het antidumpingrecht van 17,8 % worden ingesteld als bepaald bij artikel 1, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1601/2001,

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 34 van dit Publicatieblad.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De tabel in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1601/2001 wordt vervangen door de volgende tabel:

Land	Onderneming	Aanvullende Taric-code
„Tsjechië	ŽDB a.s. Bezručova 300, 73593 Bohumín Tsjechië	A216
Rusland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokanty Zavod, Russia, 162600 Cherepovets, Vologda Region, ul. 50-letia Oktiabria, 1/33	A217
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Limited 888/116 Mahatun Plaza Building, Ploenchit Road, Bangkok 10330 Thailand	A218”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
G. TREMONTI

VERORDENING (EG) Nr. 1269/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	48,9
	096	56,8
	999	52,8
0707 00 05	052	55,8
	999	55,8
0709 90 70	052	81,9
	999	81,9
0805 50 10	388	51,8
	524	59,5
	528	63,2
	999	58,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	064	113,5
	388	76,7
	400	101,4
	508	82,7
	512	66,3
	524	28,7
	528	70,2
	720	124,2
	800	189,7
	804	104,0
	999	95,7
0808 20 50	388	84,9
	512	92,9
	528	69,0
	800	169,8
	999	104,2
0809 10 00	052	191,6
	064	118,3
	066	118,0
	094	127,0
	999	138,7
0809 20 95	052	290,4
	061	279,8
	400	252,0
	404	251,9
	999	268,5
0809 40 05	060	99,4
	064	120,7
	624	138,3
	999	119,5

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1270/2003 VAN DE COMMISSIE

van 17 juli 2003

tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68 ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 79/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie ⁽⁵⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de

markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijs waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktgegevens, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 13 van 18.1.2003, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	7,00	0,03	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	9,20	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgesteld bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

**VERORDENING (EG) Nr. 1271/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003**

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder a), van die verordening genoemde producten en de prijzen voor deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens Verordening (EG) nr. 1260/2001 moeten de restituties voor witte suiker en ruwe suiker, die niet gedenateerd en in onveranderde vorm is uitgevoerd, vastgesteld worden rekening houdend met de toestand op de markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt voor suiker, en vooral met de in artikel 28 van genoemde verordening bedoelde prijs- en kostenelementen. Volgens dit artikel moet eveneens met het economische aspect van de voorgenomen uitvoertransactie rekening worden gehouden.
- (3) Voor ruwe suiker moet de restitutie worden vastgesteld voor de standaardkwaliteit die is bepaald in bijlage I, punt II, van Verordening (EG) nr. 1260/2001. Deze restitutie wordt bovendien vastgesteld overeenkomstig artikel 28, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1260/2001. Kandij-suiker is omschreven in Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽³⁾. Het aldus berekende restitutiebedrag voor gearomatiseerde suiker en suiker waaraan kleurstoffen zijn toegevoegd, moet gelden voor de hoeveelheid sacharose in de betreffende suiker en bijgevolg worden vastgesteld per percent sacharosegehalte.
- (4) In bijzondere gevallen kan het bedrag van de restitutie worden vastgesteld bij besluiten van verschillende aard.

- (5) De restitutie moet elke twee weken worden vastgesteld. De restitutie kan tussentijds worden gewijzigd.
- (6) Krachtens artikel 27, lid 5, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kunnen de situatie op de wereldmarkt of specifieke vereisten van bepaalde markten het noodzakelijk maken de restitutie voor de in artikel 1 van deze verordening genoemde producten te differentiëren naar gelang van hun bestemming.
- (7) De aanzienlijke en snelle toename van de preferentiële invoer van suiker van herkomst uit de westelijke Balkanlanden sinds het begin van 2001 en de uitvoer van suiker van de Gemeenschap naar die landen lijken een zeer kunstmatig verschijnsel te zijn.
- (8) Om eventuele misbruiken door wederinvoer in de Europese Unie van producten van de suikersector waarvoor een uitvoerrestitutie is verleend te voorkomen, is het dienstig voor de westelijke Balkanlanden als geheel geen restituties voor de in deze verordening bedoelde producten vast te stellen.
- (9) Gelet op deze feiten en op de huidige situatie van de suikermarkt en met name op de noteringen of prijzen van suiker in de Gemeenschap en op de wereldmarkt dienen de restituties te worden vastgesteld op een passend niveau.
- (10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die moeten worden verleend bij uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 genoemde producten, welke niet gedenateerd zijn, worden vastgesteld overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie
 Franz FISCHLER
 Lid van de Commissie

BIJLAGE

RESTITUTIES BIJ UITVOER VAN WITTE EN RUWE SUIKER IN ONVERANDERDE VORM

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	43,91 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	42,80 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	43,91 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	42,80 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettogewicht product	0,4773
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	47,73
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	46,53
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	46,53
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettogewicht product	0,4773

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 van de Commissie (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

S00: alle bestemmingen (derde landen, andere gebieden, bevoorrading en bestemmingen die worden gelijkgesteld met uitvoer uit de Gemeenschap), met uitzondering van Albanië, Kroatië, Bosnië en Herzegovina, Servië en Montenegro, met inbegrip van Kosovo als omschreven bij Resolutie nr. 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999 en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, behalve voor de suiker die is verwerkt in de producten bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad (PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29).

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 28, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001.

VERORDENING (EG) Nr. 1272/2003 VAN DE COMMISSIE

van 17 juli 2003

tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen van witte suiker voor de 37e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1331/2002

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 1331/2002 van de Commissie van 23 juli 2002 inzake een permanente inschrijving voor het verkoopseizoen 2002/2003 voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 432/2003 ⁽⁴⁾, worden deelinschrijvingen gehouden voor de uitvoer naar bepaalde derde landen van deze suiker.
- (2) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1331/2002 naar gelang van het geval, wordt een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld voor de betrokken deelinschrijving,

waarbij met name rekening wordt gehouden met de situatie en de te verwachten ontwikkeling van de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten.

- (3) Na onderzoek van de offertes moeten de in artikel 1 bedoelde bepalingen worden vastgesteld voor de 37e deelinschrijving.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 37e deelinschrijving voor witte suiker, gehouden krachtens Verordening (EG) nr. 1331/2002, wordt het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen vastgesteld op 49,549 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.⁽³⁾ PB L 195 van 24.7.2002, blz. 6.⁽⁴⁾ PB L 65 van 8.3.2003, blz. 21.

VERORDENING (EG) Nr. 1273/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector varkensvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1365/2000⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de zin van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 kan het verschil tussen de prijs van de producten, bedoeld in artikel 1, lid 1, van de genoemde verordening, op de wereldmarkt en in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Voor de toepassing van deze regelen en criteria op de huidige marktsituatie in de sector varkensvlees wordt de restitutie als volgt vastgesteld.
- (3) Het is dienstig voor de producten van GN-code 0210 19 81 de restitutie vast te stellen op een bedrag dat enerzijds rekening houdt met de kwaliteitskenmerken van de onder deze code vallende producten en anderzijds met de te verwachten ontwikkeling van de productiecosten op de wereldmarkt. Het is evenwel dienstig voor bepaalde specifiek Italiaanse producten van GN-code 0210 19 81 de handhaving van de deelname van de Gemeenschap in de internationale handel te verzekeren.
- (4) Op grond van de mededingingsvoorwaarden in bepaalde derde landen, die traditioneel de belangrijkste invoerlanden zijn van de producten van de GN-codes 1601 00 en 1602, is het dienstig voor deze producten een bedrag vast te stellen dat rekening houdt met deze voorwaarden. Het is evenwel dienstig ervoor te zorgen dat de restitutie slechts wordt toegekend op het nettogewicht van eetbare stoffen, met uitzondering van het gewicht van beenderen, welke eventueel in deze bereidingen voorkomen.
- (5) Krachtens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 kunnen de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten het noodzakelijk maken dat voor de producten als bedoeld in artikel 1 van Verorde-

ning (EEG) nr. 2759/75 naar gelang van hun bestemming een verschillend restitutiebedrag wordt vastgesteld.

- (6) Bij de vaststelling van de restituties moet rekening worden gehouden met de wijzigingen in de restitutienuomenclatuur die is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 118/2003⁽⁴⁾.
- (7) Het is wenselijk de toekenning van de restituties te beperken tot de producten die binnen de Gemeenschap vrij in het verkeer kunnen worden gebracht. Derhalve dient te worden bepaald dat de producten, om voor een restitutie in aanmerking te kunnen komen, moeten zijn voorzien van het keurmerk zoals voorgeschreven bij respectievelijk Richtlijn 64/433/EEG van de Raad⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG⁽⁶⁾, Richtlijn 94/65/EG van de Raad⁽⁷⁾ en Richtlijn 77/99/EEG van de Raad⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/76/EG⁽⁹⁾.
- (8) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor varkensvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst van de producten waarvoor bij de uitvoer de restitutie wordt verleend als bedoeld in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2759/75, alsmede de bedragen van deze restitutie, worden vastgesteld in de bijlage.

De producten moeten voldoen aan de respectieve voorschriften inzake het aanbrenge van het keurmerk zoals vastgesteld in:

- bijlage I, hoofdstuk XI, bij Richtlijn 64/433/EEG,
- bijlage I, hoofdstuk VI, bij Richtlijn 94/65/EG,
- bijlage B, hoofdstuk VI, bij Richtlijn 77/99/EEG.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 21 juli 2003.

⁽³⁾ PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 20 van 24.1.2003, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB 121 van 29.7.1964, blz. 2012/64.

⁽⁶⁾ PB L 243 van 11.10.1995, blz. 7.

⁽⁷⁾ PB L 368 van 31.12.1994, blz. 10.

⁽⁸⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 85.

⁽⁹⁾ PB L 10 van 16.1.1998, blz. 25.

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 156 van 29.6.2000, blz. 5.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie
 Franz FISCHLER
 Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector varkensvlees

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
0210 11 31 9110	P05	EUR/100 kg	67,50
0210 11 31 9910	P05	EUR/100 kg	67,50
0210 19 81 9100	P05	EUR/100 kg	71,50
0210 19 81 9300	P05	EUR/100 kg	56,50
1601 00 91 9120	P05	EUR/100 kg	20,50
1601 00 99 9110	P05	EUR/100 kg	15,50
1602 41 10 9110	P05	EUR/100 kg	30,50
1602 41 10 9130	P05	EUR/100 kg	18,00
1602 42 10 9110	P05	EUR/100 kg	24,00
1602 42 10 9130	P05	EUR/100 kg	18,00
1602 49 19 9130	P05	EUR/100 kg	18,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 27.3.2002, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 van de Commissie (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

P05 Alle bestemmingen met uitzondering van de Tsjechische Republiek, Slowakije, Hongarije, Polen, Bulgarije, Letland, Estland, Litouwen.

**VERORDENING (EG) Nr. 1274/2003 VAN DE COMMISSIE
van 11 juni 2003**

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 230/2001 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels uit Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije en tot aanvaarding van verbintenissen die zijn aangeboden door bepaalde exporteurs in Tsjechië en Turkije

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 8,

Na overleg in het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VOORAFGAANDE PROCEDURE

- (1) Op 5 mei 2000 heeft de Commissie een antidumpingprocedure ingeleid ⁽³⁾ in verband met de invoer van bepaalde soorten ijzeren of stalen kabels (hierna „het betrokken product” genoemd) uit verschillende landen, waaronder Turkije.
- (2) In het kader van deze procedure werden bij Verordening (EG) nr. 1601/2001 van de Raad ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2288/2002 ⁽⁵⁾, definitieve antidumpingrechten ingesteld die ten doel hadden een einde te maken aan de schadelijke gevolgen van dumping.
- (3) Voorlopige antidumpingmaatregelen waren vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 230/2001 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2303/2002 ⁽⁷⁾. Bij artikel 2, lid 1, van deze verordening had de Commissie ook prijsverbintenissen aanvaard, onder meer van de Turkse producent/exporteur Celik ve Halat San Tic AS (hierna „Has Celik” genoemd). Volgens artikel 2, lid 2, van deze verordening was het betrokken product dat door Has Celik was vervaardigd en rechtstreeks naar de Gemeenschap uitgevoerd van het antidumpingrecht vrijgesteld, indien bij de goederen waarop de verbintenis betrekking had een handelsfactuur was gevoegd, en die ten minste de gegevens bevatte die in de bijlage bij die verordening waren vermeld.

B. HET NIET-NAKOMEN VAN DE VERBINTENIS

- (4) De verbintenis van Has Celik is uitsluitend van toepassing op de soorten van het betrokken product die zijn vermeld in de bijlage bij de verbintenis. Aan elk van deze soorten werd een Product Control Number (PCN) toegekend. Voor de soorten van het betrokken product waarop de verbintenis niet van toepassing is, moeten antidumpingrechten worden betaald en deze productsoorten gaan niet vergezeld van bedoelde handelsfactuur.

- (5) Has Celik heeft zich ertoe verbonden de soorten van het betrokken product waarop de verbintenis van toepassing is niet beneden een minimuminvoerprijs te verkopen (berekend aan de hand van het gewogen gemiddelde per soort per halfjaar). Dit betekent dat Has Celik partijen van het betrokken product waarop de verbintenis van toepassing is binnen bepaalde grenzen wel een beneden de minimuminvoerprijs kan verkopen, zolang de gewogen gemiddelde verkoopprijs voor alle transacties, per halfjaar en per productsoort, niet lager is dan de minimuminvoerprijs.

- (6) Bij een controle ter plaatse werd vastgesteld dat Has Celik de in de verbintenis bedoelde handelsfactuur ook gevoegd heeft bij andere soorten van het betrokken product dan die waarop de verbintenis betrekking had, hetzij door geen PCN te vermelden of door PCN's te vermelden die niet in de verbintenis waren genoemd. Als gevolg hiervan werden van deze productsoorten bij invoer in de Gemeenschap geen antidumpingrechten geheven.

- (7) Voorts heeft Has Celik bepaalde soorten van het betrokken product waarop de verbintenis betrekking had tegen prijzen verkocht die, op basis van het gewogen gemiddelde per halfjaar, lager waren dan de minimuminvoerprijs.

- (8) Gezien de in de overwegingen 6 en 7 beschreven bevindingen is de Commissie van oordeel dat de verbintenis niet is nagekomen.

- (9) Has Celik werd in kennis gesteld van de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan de Commissie voornemens was de aanvaarding van de verbintenis in te trekken en de aanbeveling te doen een definitief antidumpingrecht in te stellen op het betrokken product dat door Has Celik wordt vervaardigd. Deze onderneming kon binnen een bepaalde termijn opmerkingen maken en om een onderhoud verzoeken. Has Celik heeft opmerkingen gemaakt en werd door de diensten van de Commissie gehoord.

- (10) Has Celik heeft aangevoerd dat zij niet het voornemen had de verbintenis niet na te komen en dat zij haar afnemers in kennis had gesteld van de verplichting tot betaling van antidumpingrechten voor de soorten waarop de verbintenis niet van toepassing was. Daarnaast voerde deze onderneming aan dat de hoeveelheden waarvan ten onrechte geen antidumpingrechten waren geheven onbeduidend waren. Wat het niet-aanhouden van de minimuminvoerprijzen betrof, voerde Has Celik aan dat zij deze producten binnen de toegestane prijsmarges had verkocht.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 127 van 5.5.2000, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 211 van 4.8.2001, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 348 van 21.12.2002, blz. 52.

⁽⁶⁾ PB L 34 van 3.2.2001, blz. 4.

⁽⁷⁾ PB L 348 van 21.12.2002, blz. 80.

- (11) De argumenten van Has Celik hebben evenwel geen wijziging gebracht in het oorspronkelijke standpunt van de Commissie dat de verbintenis niet was nagekomen. Zij wijst erop dat opzet geen doorslaggevend criterium is bij de beoordeling of een verbintenis al dan niet is nagekomen. Has Celik erkende dat haar afnemers geen antidumpingrechten hadden betaald voor de in overweging 4 bedoelde productsoorten. Voorts kan het argument dat het om onbeduidende hoeveelheden ging niet worden aanvaard, daar elke inbreuk op de verbintenis voor de Commissie voldoende reden kan zijn de aanvaarding van de verbintenis in te trekken. In onderhavig geval ging het overigens niet om onbeduidende hoeveelheden en dit aspect van de inbreuk moet niet op zich worden beoordeeld, maar rekening houdend met het feit dat deze van tweeërlei aard is. Wat het tweede aspect van de inbreuk betreft, is het niet juist dat de verkoop binnen de toegestane prijsmarges heeft plaatsgevonden. Zoals in overweging 5 vermeld, kunnen hoeveelheden van het betrokken product beneden de minimuminvoerprijs worden verkocht, mits de gewogen gemiddelde prijs per half jaar en per soort niet lager is dan de minimuminvoerprijs. Vastgesteld werd dat Has Celik de minimuminvoerprijzen, berekend op basis van gewogen gemiddelden per soort en per halfjaar, niet in acht heeft genomen.
- (12) Daarom dient de aanvaarding van de verbintenis te worden ingetrokken en moeten antidumpingrechten worden ingesteld op het door Has Celik vervaardigde betrokken product.
- (13) Gezien het bovenstaande dient de tabel in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 230/2001 te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De verbintenis die van Has Celik ve Halat Sanayi Ticaret A.S. is aanvaard, wordt ingetrokken.

Artikel 2

1. De tabel in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 230/2001 wordt vervangen door de volgende tabel:

Land	Onderneming	Aanvullende Taric-code
Tsjechië	ŽDB a.s.	A216

2. Artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 230/2001 wordt vervangen door:

„De onder opgave van de aanvullende Taric-code A216 voor het vrije verkeer aangegeven producten zijn vrijgesteld van de bij artikel 1 vastgestelde antidumpingrechten wanneer zij door een in artikel 2, lid 1, genoemde onderneming zijn vervaardigd en rechtstreeks uitgevoerd (dat wil zeggen gefactureerd en verzonden) naar een importeur in de Gemeenschap. Deze producten gaan vergezeld van een handelsfactuur die ten minste de in de bijlage genoemde gegevens bevat.”.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 juni 2003.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

**VERORDENING (EG) Nr. 1275/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003**

**betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit
Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

schapen en geiten, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1452/2001 ⁽⁴⁾, onverlet laat,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2286/2002 van de Raad van 10 december 2002 tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1706/98 ⁽¹⁾, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1918/98 van de Commissie van 9 september 1998 houdende vaststelling van uitvoeringsbepalingen in de sector rundvlees voor Verordening (EG) nr. 1706/98 van de Raad tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 589/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1918/98 kunnen voor producten van de sector rundvlees invoercertificaten worden afgegeven. De invoer mag evenwel de voor ieder van de betrokken uitvoerende derde landen vastgestelde hoeveelheid niet overschrijden.
- (2) Voor producten van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië overstijgt in vlees zonder been, waarvoor van 1 tot en met 10 juli 2003 overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1918/98 certificaten zijn aangevraagd, niet de voor deze landen beschikbare hoeveelheden. Bijgevolg kunnen voor de aangevraagde hoeveelheden invoercertificaten worden afgegeven.
- (3) De hoeveelheden, waarvoor met ingang van 1 augustus 2003 certificaten kunnen worden aangevraagd binnen de totale hoeveelheid van 52 100 ton, dienen te worden vastgesteld.
- (4) Er dient op te worden gewezen dat deze verordening Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hieronder vermelde lidstaten geven op 21 juli 2003 voor de onderstaande hoeveelheden producten van de sector rundvlees, uitgedrukt in vlees zonder been, van oorsprong uit sommige staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, invoercertificaten af voor de daarbij vermelde landen van oorsprong:

Duitsland:

- 1 050 ton van oorsprong uit Namibië,
- 180 ton van oorsprong uit Botswana.

Verenigd Koninkrijk:

- 400 ton van oorsprong uit Botswana,
- 750 ton van oorsprong uit Namibië,
- 90 ton van oorsprong uit Swaziland.

Artikel 2

Certificaataanvragen kunnen overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1918/98 in de eerste tien dagen van de maand augustus 2003 worden ingediend voor de volgende hoeveelheden rundvlees zonder been:

Botswana:	13 735,5 ton,
Kenia:	142 ton,
Madagaskar:	7 579 ton,
Swaziland:	2 868 ton,
Zimbabwe:	9 100 ton,
Namibië:	6 160 ton.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 21 juli 2003.

⁽¹⁾ PB L 348 van 21.12.2002, blz. 5.

⁽²⁾ PB L 250 van 10.9.1998, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 302 van 31.12.1972, blz. 28.

⁽⁴⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 11.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

VERORDENING (EG) Nr. 1276/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003

waarbij wordt bepaald in welke mate gevolg kan worden gegeven aan de in juli 2003 ingediende aanvragen om invoerrechten voor bevroren rundvlees, bestemd voor verwerking

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1146/2003 van de Commissie van 27 juni 2003 houdende opening van een tariefcontingent voor de invoer van bevroren rundvlees, bestemd voor verwerking (1 juli 2003-30 juni 2004) en vaststelling van bepalingen inzake het beheer daarvan ⁽¹⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1146/2003 is bepaald welke hoeveelheden voor verwerking bestemd bevroren rundvlees in de periode van 1 juli 2003 tot en met 30 juni 2004 onder bijzondere voorwaarden mogen worden ingevoerd.
- (2) In artikel 5, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1146/2003 is bepaald dat de aangevraagde hoeveelheden kunnen worden verminderd. De ingediende aanvragen hebben betrekking op een totale hoeveelheid die groter is dan de beschikbare hoeveelheid. In deze omstandigheden en met het oog op een billijke verdeling van de beschikbare hoeveelheid is het dienstig om de aangevraagde hoeveelheden proportioneel te verminderen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan elke aanvraag om invoerrechten die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1146/2003 voor de periode van 1 juli 2003 tot en met 30 juni 2004 is ingediend, wordt voldaan voor de volgende hoeveelheden, uitgedrukt in vlees met been:

- a) 38,9831 % van de gevraagde hoeveelheid voor vlees dat bestemd is voor de vervaardiging van conserven als omschreven in artikel 3, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1146/2003;
- b) 86,5494 % van de gevraagde hoeveelheid voor vlees dat bestemd is voor de vervaardiging van producten als omschreven in artikel 3, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1146/2003.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 160 van 28.6.2003, blz. 59.

VERORDENING (EG) Nr. 1277/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de in juli 2003 ingediende aanvragen om uitvoercertificaten voor producten van de sector rundvlees waarvoor een bijzondere behandeling geldt bij invoer in een derde land

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1445/95 van de Commissie van 26 juni 1995 houdende bijzondere bepalingen voor de invoeren uitvoercertificaten in de sector rundvlees, en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2377/80 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 852/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 12, lid 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1445/95 zijn voorschriften vastgesteld ten aanzien van de aanvragen om uitvoercertificaten voor de in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2973/79 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3434/87 ⁽⁴⁾, bedoelde producten.
- (2) Bij Verordening (EEG) nr. 2973/79 zijn de hoeveelheden vlees vastgesteld die voor het derde kwartaal van 2003 in het kader van genoemd stelsel kunnen worden geëxporteerd. Er zijn geen uitvoercertificaten voor rundvlees aangevraagd,

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Geen enkele aanvraag om uitvoercertificaten voor het in Verordening (EEG) nr. 2973/79 bedoelde rundvlees werd ingediend voor het derde kwartaal van 2003.

Artikel 2

In de eerste tien dagen van het vierde kwartaal van 2003 kunnen voor vlees als bedoeld in artikel 1, overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1445/95 certificaataanvragen worden ingediend voor de hoeveelheid van 5 000 t.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 21 juli 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 143 van 27.6.1995, blz. 35.

⁽²⁾ PB L 123 van 17.5.2003, blz. 9.

⁽³⁾ PB L 336 van 29.12.1979, blz. 44.

⁽⁴⁾ PB L 327 van 18.11.1987, blz. 7.

VERORDENING (EG) Nr. 1278/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003

inzake de stopzetting van de visserij op kabeljauw door vaartuigen die de vlag van Spanje voeren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2846/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2341/2002 van de Raad van 20 december 2002 tot vaststelling, voor 2003, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn ⁽³⁾ zijn voor 2003 quota voor kabeljauw vastgesteld.
- (2) Om te garanderen dat de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de vangsten van een bestand waarvoor een quotum geldt, in acht worden genomen, moet de Commissie de datum vaststellen waarop de vangsten van de vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, geacht worden het toegewezen quotum te hebben bereikt.
- (3) Volgens de aan de Commissie meegedeelde gegevens, hebben de hoeveelheden kabeljauw die in de wateren van de ICES-zones VIIb-k, VIII, IX en X en CECAF-zone 34.1.1 (EG-wateren) zijn gevangen door vaartuigen die

de vlag van Spanje voeren of die in Spanje zijn geregistreerd, het voor 2003 toegewezen quotum bereikt. Spanje heeft de vangst uit dit bestand verboden met ingang van 15 juli 2003. Deze datum moet derhalve worden aangehouden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hoeveelheden kabeljauw die in de wateren van de ICES-zones VIIb-k, VIII, IX en X en CECAF-zone 34.1.1 (EG-wateren) zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van Spanje voeren of die in Spanje zijn geregistreerd, worden geacht het voor 2003 aan Spanje toegewezen quotum te hebben bereikt.

De visserij op kabeljauw in de wateren van de ICES-zones VIIb-k, VIII, IX en X en CECAF-zone 34.1.1 (EG-wateren) door vaartuigen die de vlag van Spanje voeren of die in Spanje zijn geregistreerd, alsmede het aan boord houden, het overladen en het lossen van vis uit dit bestand door deze vaartuigen, is verboden vanaf de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 15 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie
Jörgen HOLMQUIST
Directeur-generaal Visserij

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 356 van 31.12.2002, blz. 12.

VERORDENING (EG) Nr. 1279/2003 VAN DE COMMISSIE

van 17 juli 2003

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.
- (2) De restituties moeten worden vastgesteld met inachtneming van de elementen als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1163/2002⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1324/2002⁽⁵⁾.
- (3) Voor meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge moet de restitutie worden berekend met inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor de vervaardiging van de betreffende producten. Deze hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1501/95.

- (4) De situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor sommige producten kunnen een differentiatie van de restitutie naar bestemming nodig maken.
- (5) De restitutie moet eenmaal per maand worden vastgesteld. Zij kan tussentijds worden gewijzigd.
- (6) De toepassing van deze regelen op de huidige situatie in de sector granen en met name op de noteringen of prijzen van deze producten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie zoals vermeld in de bijlage.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, met uitzondering van mout, worden op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 46.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 26.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	A00	EUR/t	0
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	A00	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	A00	EUR/t	0
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9180	A00	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C14	EUR/t	38,25
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C14	EUR/t	30,25
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	A00	EUR/t	0				

⁽¹⁾ Als dit product geagglomereerd griesmeel bevat, wordt geen restitutie verleend.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De overige bestemmingen zijn vastgesteld als volgt:

C14 Alle bestemmingen uitgezonderd Bulgarije, Cyprus, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Roemenië, Slovenië, Slowakije en de Tsjechische Republiek.

VERORDENING (EG) Nr. 1280/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mout

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 2, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van die verordening genoemde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.
- (2) De restituties moeten worden vastgesteld met inachtneming van de elementen als bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1163/2001 ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1324/2002 ⁽⁵⁾.
- (3) Voor mout moet de restitutie worden berekend met inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor de vervaardiging van de betreffende producten. Deze hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1501/95.

- (4) De situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor zekere producten kunnen een differentiatie van de restitutie, naar gelang van de bestemming, nodig maken.
- (5) De restitutie moet eenmaal per maand worden vastgesteld. Zij kan in de tussentijd worden gewijzigd.
- (6) Bij toepassing van deze regelen op de huidige situatie in de sector granen en met name op de noteringen of prijzen van deze producten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, moet de restitutie op de in de bijlage vermelde bedragen worden vastgesteld.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde mout worden op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 46.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 26.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 17 juli 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mout

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 van de Commissie (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

VERORDENING (EG) Nr. 1281/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003

betreffende de offertes voor de uitvoer van gerst die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 936/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1163/2002 ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1324/2002 ⁽⁵⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst naar bepaalde derde landen opengesteld bij Verordening (EG) nr. 936/2003 van de Commissie ⁽⁶⁾.

- (2) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op grond van de meegedeelde offertes besluiten niet tot toewijzing over te gaan.
- (3) Het is, met name rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 genoemde criteria, niet wenselijk een maximumrestitutie vast te stellen.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 11 tot en met 17 juli 2003 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 936/2003 bedoelde inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 46.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 26.

⁽⁶⁾ PB L 127 van 9.5.2002, blz. 11.

VERORDENING (EG) Nr. 1282/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003

betreffende de offertes voor de uitvoer van rogge die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 935/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1163/2002 ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1324/2002 ⁽⁵⁾, en met name op artikel 7,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van rogge naar bepaalde derde landen opgesteld bij Verordening (EG) nr. 935/2003 van de Commissie ⁽⁶⁾.

- (2) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op grond van de meegedeelde offertes besluiten geen gevolg te geven aan de openbare inschrijving.
- (3) Met name rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria, is het niet wenselijk een maximumrestitutie vast te stellen.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 11 tot en met 17 juli 2003 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 935/2003 bedoelde inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van rogge.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 46.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 26.

⁽⁶⁾ PB L 133 van 29.5.2003, blz. 45.

**VERORDENING (EG) Nr. 1283/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003**

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 934/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1163/2002⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1324/2002⁽⁵⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar bepaalde derde landen is opgesteld bij Verordening (EG) nr. 934/2003 van de Commissie⁽⁶⁾.
- (2) In artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximum-

restitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria. In dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 11 tot en met 17 juli 2003 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 934/2003 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe vastgesteld op 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 46.

⁽⁵⁾ PB L 194 van 23.7.2002, blz. 26.

⁽⁶⁾ PB L 133 van 29.5.2003, blz. 42.

VERORDENING (EG) Nr. 1284/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003

betreffende de offertes voor de invoer van sorgho die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 699/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een inschrijving voor de maximumverlaging van het recht bij invoer van sorgho in Spanje is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 699/2003 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op grond van de meegedeelde offertes besluiten niet tot toewijzing over te gaan.

(3) Met name rekening houdend met de in de artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1839/95 genoemde criteria, is het niet wenselijk een maximumverlaging van het recht vast te stellen.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 11 tot en met 17 juli 2003 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 699/2003 bedoelde inschrijving voor de verlaging van het recht bij invoer van sorgho.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 99 van 17.4.2003, blz. 29.

⁽⁴⁾ PB L 177 van 28.7.1995, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

VERORDENING (EG) Nr. 1285/2003 VAN DE COMMISSIE
van 17 juli 2003

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om rechten tot invoer die zijn ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 1128/1999 betreffende de invoer van kalveren van maximaal 80 kg

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1128/1999 van de Commissie van 28 mei 1999 tot vaststelling van de bepalingen voor de toepassing van een tariefcontingent voor niet meer dan 80 kg wegende kalveren van oorsprong uit bepaalde derde landen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1144/2003⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1128/1999 is bepaald dat de voor de traditionele importeurs gereserveerde hoeveelheden worden toegewezen naar rata van de hoeveelheden die zijn ingevoerd in de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2003.
- (2) De hoeveelheden die beschikbaar zijn voor de in artikel 2, lid 3, onder b), van voornoemde verordening bedoelde handelaren worden verdeeld naar rata van de aangevraagde hoeveelheden. Aangezien de aangevraagde

hoeveelheden groter zijn dan de beschikbare hoeveelheden, moet een uniform verminderingspercentage worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Elke aanvraag om rechten tot invoer voor levende runderen van maximaal 80 kg wordt ingewilligd voor de volgende hoeveelheden:

- a) 25,0150 % van de ingevoerde hoeveelheden in de zin van artikel 2, lid 3, onder a) van Verordening (EG) nr. 1128/1999;
- b) 0,8525 % van de aangevraagde hoeveelheden in de zin van artikel 2, lid 3, onder b), van Verordening (EG) nr. 1128/1999.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 135 van 29.5.1999, blz. 50.

⁽²⁾ PB L 160 van 28.6.2003, blz. 45.

VERORDENING (EG) Nr. 1286/2003 VAN DE COMMISSIE**van 17 juli 2003****betreffende de afgifte van certificaten voor de invoer van knoflook voor het kwartaal van 1 september tot en met 30 november 2003**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 47/2003 ⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 565/2002 van de Commissie van 2 april 2002 tot vaststelling van de wijze van beheer van tariefcontingenten en invoering van een stelsel van oorsprongs-certificaten, voor uit derde landen ingevoerde knoflook ⁽³⁾, en met name op artikel 8, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De hoeveelheden waarvoor op 14 en 15 juli 2003 op grond van artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 565/2002 door de traditionele importeurs en door de nieuwe importeurs certificaten zijn aangevraagd, overtreffen de beschikbare hoeveelheden voor producten van oorsprong uit China en andere derde landen dan China en Argentinië.
- (2) Derhalve moet worden vastgesteld in welke mate de op 17 juli 2003 aan de Commissie toegezonden certificaataanvragen kunnen worden ingewilligd en moet, per

importeurscategorie en per oorsprong van het product, worden bepaald tot welke data de afgifte van certificaten moet worden geschorst,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Invoercertificaataanvragen die op grond van artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 565/2002 zijn ingediend op 14 en 15 juli 2003 en die aan de Commissie zijn toegezonden op 17 juli 2003, worden ingewilligd tot de in bijlage I vermelde percentages van de gevraagde hoeveelheden.

Artikel 2

Voor de betrokken importeurscategorie en de betrokken oorsprong worden de invoercertificaataanvragen op grond van artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 565/2002 die betrekking hebben op het kwartaal van 1 september tot en met 30 november 2003 en die na 15 juli 2003 en vóór de in bijlage II genoemde datum zijn ingediend, afgewezen.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 18 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 juli 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1.⁽²⁾ PB L 7 van 11.1.2003, blz. 64.⁽³⁾ PB L 86 van 3.4.2002, blz. 11.

BIJLAGE I

Oorsprong producten	Toekenningspercentages		
	China	Andere derde landen dan China en Argentinië	Argentinië
— traditionele importeurs (artikel 2, onder c), van Verordening (EG) nr. 565/2002)	22,355 %	49,382 %	X
— nieuwe importeurs (artikel 2, onder e), van Verordening (EG) nr. 565/2002)	0,839 %	13,742 %	X

X: Voor deze oorsprong geen contingent voor het betrokken kwartaal.

—: Er is de Commissie geen certificaataanvraag toegezonden.

BIJLAGE II

Oorsprong producten	Data		
	China	Andere derde landen dan China en Argentinië	Argentinië
— traditionele importeurs (artikel 2, onder c), van Verordening (EG) nr. 565/2002)	30.11.2003	30.11.2003	—
— nieuwe importeurs (artikel 2, onder e), van Verordening (EG) nr. 565/2002)	30.11.2003	30.11.2003	—

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 17 februari 2003

betreffende de door Nederland ten uitvoer gelegde steunmaatregel ten gunste van internationale financieringsactiviteiten

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 568)

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/515/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen ⁽¹⁾ te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken, en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

(1) Om schadelijke belastingconcurrentie te bestrijden, heeft de Ecofin-Raad in 1997 een gedragscode goedgekeurd inzake de belastingregeling voor ondernemingen ⁽²⁾ en tevens een ad-hocgroep ingesteld om de belastingmaatregelen waarop deze gedragscode mogelijk van toepassing is, te onderzoeken. Zoals de Commissie in het kader van de gedragscode had toegezegd, heeft zij in 1998 een mededeling uitgebracht over de toepassing van de regels inzake steunmaatregelen van de staten op maatregelen betreffende de directe belasting op bedrijven ⁽³⁾, waarin zij benadrukt dat zij deze regels strikt zal toepassen, met inachtneming van het beginsel van gelijke behandeling. In dit verband is de Commissie begonnen de maatregelen die als schadelijk worden beschouwd in het kader van de gedragscodegroep te onderzoeken op basis van de regels inzake staatssteun. De Commissie wijst erop dat de werkzaamheden van de gedragscodegroep parallel lopen met het beleid van de Europese Unie op het gebied van

staatssteun: beide hebben immers ten doel een einde te maken aan maatregelen die de mededinging in de interne markt vervalsen of dreigen te vervalsen. De Commissie neemt tevens nota van de vorderingen op het gebied van de bestrijding van schadelijke belastingconcurrentie en in het bijzonder van de maatregelen die de lidstaten hebben genomen om de door de gedragscodegroep genoemde maatregelen af te schaffen of de schadelijke aspecten ervan in te trekken.

- (2) Bij brief van 12 februari 1999 heeft de Commissie Nederland om inlichtingen gevraagd over de regeling betreffende internationale financieringsactiviteiten (concernfinancieringsactiviteiten, hierna „cfa-regeling” genoemd). Nederland heeft deze inlichtingen verstrekt bij brief van 8 maart 1999.
- (3) De Commissie heeft Nederland bij schrijven van 11 juli 2001 in kennis gesteld van haar besluit om ten aanzien van deze steun de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.
- (4) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽⁴⁾ bekendgemaakt. De Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel te maken.
- (5) De Commissie heeft van belanghebbenden opmerkingen terzake ontvangen. Zij heeft deze voor een reactie aan Nederland doorgezonden en heeft bij brief van 30 januari 2002 de opmerkingen van deze lidstaat ontvangen.

⁽¹⁾ PB C 306 van 31.10.2001, blz. 6.

⁽²⁾ PB C 2 van 6.1.1998, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 384 van 10.12.1998, blz. 3.

⁽⁴⁾ Zie voetnoot 1.

- (6) Bij schrijven van 18 juli en 3 oktober 2002 heeft de Commissie aanvullende inlichtingen van Nederland ontvangen. In de loop van de procedure hebben de Commissie en de Nederlandse autoriteiten herhaaldelijk vergaderd.

2. GEDETAILEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUN- MAATREGEL

- (7) De bepalingen op grond waarvan een reserve kan worden gevormd voor risico's die verband houden met de financieringsactiviteiten van een internationaal concern, zijn vervat in artikel 15b van de Wet op de vennootschapsbelasting van 1969. Dit artikel is ingevoegd bij de wet van 13 december 1996, waarin ook bepalingen zijn opgenomen om de mogelijkheid te beperken om interessen die samenhangen met de concernfinancieringsactiviteiten van internationaal werkzame concerns, van de winst af te trekken door kunstmatige leningen aan te gaan. Deze bepaling is bedoeld om de uitholling van de grondslag van de Nederlandse vennootschapsbelasting tegen te gaan.

2.1. Doel

- (8) Volgens de Nederlandse autoriteiten heeft het Nederlandse parlement getracht met deze maatregel te voorkomen dat Nederlandse internationaal opererende ondernemingen hun concernfinancieringsactiviteiten onderbrengen in maatschappijen in het buitenland, met name in belastingparadijzen.

2.2. Voorwaarden

- (9) Verzoeken tot vorming van een risicoreserve worden behandeld door een speciaal daarvoor opgerichte coördinatiecommissie. Deze commissie heeft geen discretionaire bevoegdheid, evenmin als de minister of de overheid. De modelbeschikking die op 2 oktober 1997 werd gepubliceerd, is bedoeld om de correcte toepassing van de wet te waarborgen en mogelijk misbruik tegen te gaan.
- (10) De mogelijkheid om een risicoreserve te vormen, staat open voor elke belastingplichtige onderneming, ongeacht of deze van Nederlandse of van buitenlandse afkomst is, voorzover aan de wettelijke voorwaarden is voldaan.
- (11) Om een risicoreserve te mogen vormen, moet de onderneming financieringsactiviteiten ten behoeve van onderdelen van het concern verrichten die in ten minste vier landen of op ten minste twee continenten zijn gevestigd. Een onderneming wordt beschouwd als een onderdeel van hetzelfde concern als de Nederlandse onderneming wanneer deze beide ondernemingen voor meer dan 33,33 % met elkaar zijn verbonden. Aandelen die bij de ontbinding van de onderneming niet delen in de reserves van de onderneming, worden niet in aanmerking genomen bij de berekening van dit percentage.
- (12) Krachtens artikel 15b wordt onder de term „financieringsactiviteiten” verstaan: financieringsactiviteiten welke strekken ter financiering van bedrijfsmiddelen en

bedrijfsmatige activiteiten van tot het concern behorende lichamen, daaronder begrepen het financieren van deelnemingen, alsmede het ter beschikking stellen van het gebruik of het gebruiksrecht van bedrijfsmiddelen binnen het concern, en beleggen.

- (13) Begunstigden van de regeling moeten kunnen aantonen dat zij geregeld leningen verstrekken en beleggingen plaatsen en dat zij geheel onafhankelijk kunnen opereren. De leiding moet over het vermogen en de bevoegdheid beschikken om daartoe de nodige stappen te ondernemen. De activiteiten moeten uitsluitend vanuit Nederland worden verricht, zonder bemoeienis van buitenaf. De onderneming moet zich, anders dan incidenteel, bezighouden met het regelen en uitvoeren van financiële transacties ten behoeve van de ondernemingen die tot het concern behoren.
- (14) Ten slotte moeten de ondernemingen in de vier landen per land ten minste 5 % van de belastbare inkomsten uit de financieringsactiviteiten bijdragen en op elk van de twee continenten minstens 10 %. Verder mag, om de internationale spreiding van de activiteiten te benadrukken, niet meer dan 10 % van het totale vermogen (vreemd en eigen vermogen) dat de onderneming voor haar financieringsactiviteiten gebruikt, direct of indirect ten behoeve van tot het concern behorende ondernemingen in Nederland worden aangewend.
- (15) Voldoet een onderneming niet aan de wettelijk vastgestelde voorwaarden, dan mag zij geen risicoreserve vormen. Evenzo heeft het niet langer aan deze voorwaarden voldoen tot gevolg dat de risicoreserve volledig vrijkomt en tegen het volle vennootschapsbelastingtarief wordt belast.
- (16) Aanvragen van ondernemingen die van de cfa-regeling gebruik willen maken, worden behandeld door de belastingdienst. Toestemming wordt verleend voor tien jaar.

2.3. Fiscale gevolgen

- (17) Indien aan alle voorwaarden is voldaan, kan de onderneming een reserve vormen met het oog op de bijzondere risico's die verband houden met de internationale financieringsactiviteiten van het concern. De jaarlijkse toevoeging aan de reserve mag niet meer bedragen dan 80 % van de winst uit financieringsactiviteiten (voornamelijk rente en royalty's) alsmede van de opbrengsten van kortlopende beleggingen die worden aangehouden ter financiering van acquisities (hierna „financieringswinst” genoemd).
- (18) Het aandeel van de beleggingen in de financieringswinst mag volgens de wet niet meer bedragen dan de laagste van de volgende waarden: ofwel 25 % van de netto-waarde van het concern ofwel de som van alle deelnemingen en binnen het concern uitstaande leningen (Nederlandse deelnemingen voor een bedrag dat niet groter is dan 1/9e deel van het bedrag van de buitenlandse deelnemingen). Andere bedrijfsinkomsten mogen niet worden gebruikt.

- (19) De nettofinancieringswinst wordt berekend na aftrek van de uitgaven die verband houden met de financieringsactiviteiten, waaronder de rentelasten en een evenredig gedeelte van de algemene kosten. Winst die is vrijgesteld ingevolge de deelnemingsvrijstelling en belastingkredieten ter voorkoming van dubbele belasting van inkomsten van dochterondernemingen worden niet als financieringswinst beschouwd. Onttrekkingen ten laste van de risicoreserve evenmin.
- (20) Bovendien is het jaarlijks aan de reserve toe te voegen bedrag wettelijk beperkt tot maximaal 80 % van de totale belastbare inkomsten, inclusief inkomsten die geen verband houden met financiële activiteiten. Zo wordt het deel van de financieringswinst dat als uitgangspunt dient voor de berekening van de maximumreserve, bij verliezen uit de overige activiteiten dus tot minder dan 80 % verminderd. Voor de toepassing van de 80 %-regel wordt de belastbare winst van de onderneming berekend alvorens eventuele toevoegingen of onttrekkingen aan de reserve in aanmerking worden genomen. Voorwaarts verrekende verliezen moeten worden afgetrokken.
- (21) Een onderneming die over een overnamekas beschikt met de (bij de belastingdienst aannemelijk gemaakte) bedoeling om één of meer ondernemingen over te nemen, kan binnen bepaalde grenzen de opbrengsten van die kas toevoegen aan de nettofinancieringswinst, die de grondslag vormt voor de berekening van de toevoeging aan de reserve. De overnamekas, waarvoor bovengenoemde voorwaarden gelden, dient in liquide middelen te worden aangehouden om op korte termijn beschikbaar te zijn. De overname dient te geschieden in de vorm van de verwerving van aandelenkapitaal.
- (22) De reserve kan vrijwillig of onvrijwillig worden opgeheven.
- (23) Bij verwerving van aandelen van een Nederlandse of buitenlandse onderneming, of bij een kapitaalstorting in dergelijke ondernemingen, kan een bedrag ten belope van 50 % van het bedrag van de verwerving of van de kapitaalstorting voorlopig onbelast aan de reserve worden onttrokken. De fiscale waarde van de verworven deelnemingen wordt echter met 50 % verminderd. Op deze wijze kan fiscaal worden geanticipeerd op een eventueel liquidatieverlies. Indien zich daarna ten aanzien van de verworven onderneming feitelijk een liquidatieverlies zou voordoen, is dit fiscaal gezien evenveel kleiner als het bedrag dat ter dekking van dit risico reeds aan de reserve is onttrokken.
- (24) Indien de activiteiten van de onderneming of de plaats waar deze worden uitgeoefend, naar het oordeel van de minister van Financiën bijzondere risico's meebrengen (bijvoorbeeld politieke of klimatologische risico's), wordt het percentage van de kosten die onbelast aan de reserve kunnen worden onttrokken, verhoogd tot 100 %. Dat geldt ook voor de vermindering van de fiscale waarde van de verworven deelnemingen. Ook in dit geval wordt een mogelijk toekomstig liquidatieverlies met hetzelfde bedrag verminderd. Hoewel dit geval zich nog nooit heeft voorgedaan, geldt dezelfde fiscale behandeling voor een kapitaalstorting die een onderneming van het concern in staat moet stellen verplichtingen na te komen die haar in het kader van een gerechtelijke procedure zijn opgelegd en die zij niet uit haar eigen middelen zou kunnen nakomen. Een dergelijke kapitaalstorting mag echter niet plaatsvinden in de vorm van de omzetting van vorderingen in aandelenkapitaal of ertoe leiden dat vaste inrichtingen in deelnemingen worden omgezet. De aandelen van de onderneming die de kapitaalstorting ontvangt, moeten ten minste vijf jaar worden gehouden, tenzij aan de vervreemding overwegend zakelijke motieven ten grondslag liggen.
- (25) Ook zonder dat een verwerving of een kapitaalstorting plaatsvindt, kan de risicoreserve te allen tijde vrijwillig worden opgeheven door middel van een schriftelijk verzoek daartoe. In dit geval wordt de reserve in vijf jaar in gelijke delen aan de winst toegevoegd en worden de jaarmoten belast tegen 10 %. Gedurende deze periode van vijf jaar kunnen geen toevoegingen aan de reserve meer plaatsvinden, maar onttrekkingen in verband met kapitaalstortingen blijven mogelijk. De criteria betreffende het verrichten van de activiteiten vanuit Nederland en de aanwezigheid in het buitenland blijven onverminderd gelden. Eventuele inkomsten gedurende deze periode worden belast tegen het normale vennootschaps-tarief en kunnen niet aan de reserve worden toegevoegd.
- (26) Verliezen die samenhangen met de risico's waarvoor de reserve is gevormd (afstand van schuldvorderingen, liquidatieverliezen en exploitatieverliezen van vaste inrichtingen van de onderneming of het concern), leiden verplicht tot een belaste onttrekking aan de reserve voor een bedrag ter grootte van het verlies. Indien de reserve niet toereikend is, komt het bedrag aan verliezen dat groter is dan de reserve, ten laste van de overige winst. De volgende risico's/verliezen leiden verplicht tot een onttrekking:
- risico's die uitgaan boven het verlies van de waarde van het aandelenkapitaal in een deelneming;
 - de afwaardering van verstrekte leningen en liquidatieverliezen die in Nederland ten laste van de winst komen;
 - afwaarderingsverliezen op belangen in verbonden lichamen die niet onder de deelnemingsvrijstelling vallen;
 - verliezen die voortvloeien uit het drijven van een buitenlandse onderneming via een vaste inrichting in andere landen, voorzover die waar dan ook binnen het Nederlandse deel van het concern worden geleden;
 - valutaverliezen.
- (27) Ten slotte wordt de reserve, tegen het normale vennootschaps-tarief, verplicht opgeheven wanneer de onderneming niet langer in Nederland aan belasting is onderworpen, met name als gevolg van een liquidatie of de verplaatsing van haar fiscale zetel naar het buitenland. Deze belaste onttrekking wordt niet aan de financieringswinst toegevoegd en kan niet worden gebruikt om een nieuwe reserve te vormen. Ook indien niet langer aan de voorwaarde dat de transacties daadwerkelijk vanuit Nederland moeten worden verricht, of aan de voorwaarden betreffende de aanwezigheid in het buitenland of aan eventuele andere door de wet gestelde voorwaarden wordt voldaan, vindt verplichte opheffing van de reserve plaats met dezelfde fiscale consequenties.

- (28) Bij verplichte opheffing binnen de vrijwillige opheffingsperiode van vijf jaar wordt de belasting over de jaarlijkse termijnen die al tegen 10 % zijn afgerekend, alsnog verhoogd met 25 % van die termijn, zodat uiteindelijk over de gehele reserve 35 % belasting wordt geheven.

2.4. Kosten van de maatregel

- (29) Volgens de Nederlandse overheid is de cfa-regeling budgettair neutraal.

3. REDENEN VOOR DE INLEIDING VAN DE PROCEDURE

- (30) Omdat de cfa-regeling alleen voor multinationale ondernemingen die in vier landen of op twee continenten actief zijn tijdelijke of permanente belastingvoordelen oplevert, was de Commissie van mening dat de positie van deze multinationale ondernemingen werd versterkt en dat de regeling staatssteun zou kunnen zijn in de zin van artikel 86, lid 1, van het Verdrag. Omdat de voordelen die de cfa-regeling oplevert niet zijn gekoppeld aan werkgelegenheidscheppende investeringen of specifieke projecten, lijken zij uitsluitend een verlichting van de vaste lasten in te houden. De Commissie was daarom van oordeel dat zij konden worden aangemerkt als exploitatiesteun en dat geen van de uitzonderingen van artikel 88, leden 2 en 3, van toepassing was.

4. OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDEN

- (31) 59 ondernemingen en het VNO-NCW⁽⁵⁾ hebben binnen de gestelde termijn opmerkingen ingediend. Daarbij gaat het vooral om ondernemingen die zelf gebruikmaken of gebruik hebben gemaakt van de cfa-regeling. Van drie ondernemingen zijn de opmerkingen niet doorgegeven aan Nederland, omdat deze te laat werden ingediend. Deze opmerkingen komen echter in grote lijnen overeen met de opmerkingen die wel binnen de termijn werden ingediend. Bijna alle ondernemingen die opmerkingen hebben ingediend, hebben zich aangesloten bij het betoog van het VNO-NCW, waarvan de inhoud hieronder in het kort wordt weergegeven.

4.1. De cfa-regeling is geen steunmaatregel

- (32) Ten eerste is de cfa-regeling ingevoerd om de kapitaalvlucht uit Nederland tegen te gaan. Het was de bedoeling om de belastingconcurrentie tussen verschillende landen aan te pakken, niet om de concurrentievoorwaarden voor verschillende ondernemingen te beïnvloeden. De verenigbaarheid van de regeling met het Verdrag zou dus moeten worden beoordeeld op basis van de artikelen 96 en 97 en niet op basis van de bepalingen inzake staatssteun.
- (33) Ten tweede is de cfa-regeling geen steunmaatregel omdat de ondernemingen die van de maatregel gebruikmaken, geen voordeel genieten. Gezien de mobiliteit van internationale financieringsactiviteiten, ligt het voor de hand dat

ondernemingen voor deze activiteiten uitwijken naar de plaats met de gunstigste belastingregeling. Omdat het belastingtarief in Nederland 35 % bedroeg (ten tijde van de feiten), waren ondernemingen geneigd hun financieringsactiviteiten onder te brengen in andere landen, met gunstigere belastingregelingen. Met de invoering van de cfa-regeling heeft de Nederlandse overheid geprobeerd deze kapitaalvlucht tegen te gaan. Men kan dus niet zeggen dat de ondernemingen die gebruikmaken van de regeling, een voordeel genieten, want zonder die regeling zouden deze internationale ondernemingen hun financieringsactiviteiten in een ander land hebben ondergebracht. Of er al dan niet sprake is van een economisch voordeel, hangt dus af van de effectieve belastingdruk die in dat land op de financieringsactiviteiten rust. Het is dus niet zo dat de regeling voor deze ondernemingen een verlichting vormt van de vaste lasten die zij normaal hebben te dragen.

- (34) Ten derde heeft de regeling geleid tot extra belastingopbrengsten, zodat niet kan worden gezegd dat de tenuitvoerlegging van de regeling moest worden bekostigd met staatsmiddelen.
- (35) Ten vierde betreft het geen maatregel die bepaalde ondernemingen of bepaalde producties begunstigt, het is een algemene maatregel. Alle ondernemingen die actief zijn in Nederland, ongeacht hun economische activiteit, kunnen immers gebruikmaken van de regeling, mits zij zich bezighouden met internationale concernfinancieringsactiviteiten. Bovendien worden in de cfa-regeling geen voorwaarden gesteld ten aanzien van de omvang of de nationaliteit van de onderneming. In tegenstelling tot wat de Commissie beweert, is deze regeling niet hoofdzakelijk bedoeld voor grote Nederlandse concerns. De cfa-regeling is dus vergelijkbaar met een Italiaanse fiscale regeling die bedoeld is om Italiaanse bedrijven aan te moedigen de „ondergrondse economie⁽⁶⁾” te verlaten en die door de Commissie onlangs als algemene maatregel is aangemerkt.
- (36) Ten vijfde doet de voorwaarde dat ondernemingen in vier landen of op twee continenten actief moeten zijn, geen afbreuk aan het algemene karakter van de maatregel. Het zijn immers de ondernemingen die aan dit criterium voldoen die de grootste internationale financieringsrisico's lopen, de risico's die de cfa-regeling probeert op te vangen. Het is niet erg waarschijnlijk dat ondernemingen die slechts in een of twee landen actief zijn, dergelijke risico's lopen. De vraag of de grens bij drie, vier of vijf landen moet liggen, is niet relevant, omdat de door de Nederlandse wetgever vastgestelde grens redelijk is in verhouding tot het nagestreefde doel en dus past in de aard en de opzet van de regeling.
- (37) Ten zesde zijn de gestelde criteria objectief van aard en beschikken de Nederlandse autoriteiten niet over een discretionaire bevoegdheid om deelname aan de cfa-regeling al dan niet goed te keuren.

⁽⁵⁾ Verbond van Nederlandse Ondernemingen — Nederlands Christelijk Werkgeversverbond.

⁽⁶⁾ N 674/01.

- (38) Ten zevende kende het Nederlandse belastingstelsel al vóór de invoering van de cfa-regeling de mogelijkheid om in bepaalde omstandigheden reserves voor specifieke risico's vrij te stellen van belasting. Volgens het VNO-NCW geldt dat met name voor de exportrisicoreserve, die geen staatssteun behelst.

4.2. Indien er al sprake is van staatssteun, dan van bestaande steun

- (39) Ten eerste heeft de Commissie vóór de invoering van de cfa-regeling in 1997 haar standpunt dat vergelijkbare maatregelen geen staatssteun vormen, herhaaldelijk bevestigd. Indien de Commissie haar beleid wijzigt, vereisen de algemene rechtszekerheids- en zorgvuldigheidsbeginselen dat zij haar standpuntwijziging tijdig bekendmaakt. Bij het achterwege blijven van een dergelijke bekendmaking dient de Commissie rekening te houden met het gewettigd vertrouwen dat haar eigen optreden bij de betrokken lidstaten en ondernemingen heeft gewekt. Daarbij dient zij zich er vooral rekenschap van te geven dat de fiscale bedrijfshuishouding van een onderneming niet met terugwerkende kracht kan worden geherstructureerd.
- (40) Ten tweede verhindert het beginsel van gelijke behandeling dat is vervat in punt J van de resolutie van de Raad van 1 december 1997 betreffende een gedragscode inzake belastingregelingen voor ondernemingen⁽⁷⁾ (hierna „gedragscode” genoemd), de Commissie de cfa-regeling als nieuwe steun te beschouwen nadat zij de Belgische coördinatiecentra als bestaande steun heeft aangemerkt. Dit geldt temeer wegens de vergaande consequenties die blijken de rechtspraak aan het inleiden van de procedure voor nieuwe steun moeten worden verbonden. De conclusie moet dus luiden dat de Commissie de cfa-regeling zou moeten behandelen volgens de procedure voor bestaande steun en dat het besluit van 11 juli 2001 tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure niet kan worden gehandhaafd.
- (41) Ten derde heeft de Commissie vanaf 17 juli 2000 de regeling voor de coördinatiecentra opnieuw onderzocht als bestaande steun op basis van artikel 1, onder b), punt v), van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad⁽⁸⁾ (hierna „procedureverordening” genoemd). Daarin is bepaald dat onder bestaande steun wordt verstaan „steun die als bestaande steun wordt beschouwd, omdat kan worden vastgesteld dat hij op het moment van inwerkingtreding geen steun vormde, maar vervolgens steun is geworden vanwege de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt, zonder dat de betrokken lidstaat er wijzigingen in heeft aangebracht”. In haar brief van 17 juli 2000 geeft de Commissie geen aanwijzingen dat zich een ontwikkeling van de interne markt zou hebben voorgedaan vóór 10 december 1998, de datum van de publicatie van de mededeling van de Commissie over de toepassing van de regels betreffende steunmaatregelen van de staten op maatregelen op het gebied van de directe belastingen op ondernemingen⁽⁹⁾ (hierna „de mededeling” genoemd). De regeling is echter per 1

januari 1997 ingevoerd, dus twee jaar voordat de mededeling werd gepubliceerd. De cfa-regeling moet dus als bestaande steun worden beschouwd, omdat zij, evenals de Belgische regeling, op het moment van inwerkingtreding geen steun vormde, maar vervolgens steun is geworden vanwege de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt.

4.3. Indien sprake is van nieuwe steun, is terugvordering in strijd met de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht

- (42) Ten eerste konden de Nederlandse overheid en de behoedzame ondernemer op basis van besluiten van de Commissie met betrekking tot de Belgische coördinatiecentra in de jaren tachtig, op basis van het antwoord van het Commissielid Brittan op een parlementaire vraag in 1990 en op basis van het niet optreden van de Commissie tegen vergelijkbare maatregelen van andere lidstaten erop vertrouwen dat de cfa-regeling niet als staatssteun dient te worden aangemerkt. Dit gewettigd vertrouwen dat de cfa-regeling verenigbaar is met de interne markt, verhindert de terugvordering van de verstrekte steun, tot de datum van de eindbeschikking. De Commissie benadrukt immers zelf dat het inleiden van de procedure slechts een voorlopige beoordeling inhoudt van de vraag of de beoogde maatregel als steun moet worden aangemerkt.
- (43) Ten tweede is de Commissie krachtens de procedureverordening verplicht onverwijld op te treden indien zij over informatie beschikt met betrekking tot mogelijk onrechtmatige steun. Al in 1997 heeft de Commissie alle informatie die zij nodig had, van de Nederlandse autoriteiten ontvangen. Dat blijkt ook uit het feit dat alle argumenten die in de kennisgeving van 11 juli 2001 tegen de cfa-regeling worden aangevoerd, al aan de eerder ontvangen informatie hadden kunnen worden ontleend. De Commissie kan dus niet beweren dat zij met de vereiste spoed heeft gehandeld. Dit weegt des te zwaarder vanwege de rechtspraak in de RSV-zaak⁽¹⁰⁾. In dit arrest heeft het Hof geoordeeld dat de Commissie, door gedurende een abnormaal lange periode niet op te treden, bij de begunstigde het gewettigd vertrouwen kon wekken dat er geen bezwaar zou worden gemaakt tegen de verstrekte steun.

4.4. Overige opmerkingen

- (44) Sommige ondernemingen merken op dat zij voorheen profiteerden van de Belgische belastingregeling voor coördinatiecentra en dat zij van mening zijn dat beide regelingen sterk op elkaar lijken. Andere betogen dat de keuze van de cfa-regeling niet uitsluitend op fiscale overwegingen berust, omdat andere fiscale regelingen in de Gemeenschap of daarbuiten toentertijd voordeliger waren. Hun keuze zou door een geheel van factoren worden gerechtvaardigd, waaronder de kwaliteit van de economische infrastructuur van Nederland.

⁽⁷⁾ Zie voetnoot 2.

⁽⁸⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽⁹⁾ Zie voetnoot 3.

⁽¹⁰⁾ Arrest van het Hof van 24 november 1987 in zaak 223-85 (RSV/Commissie), Jurisprudentie 1987, blz. 4617.

5. OPMERKINGEN VAN NEDERLAND

- (45) Allereerst merken de Nederlandse autoriteiten op dat de Commissie de procedure heeft ingeleid op grond van informatie die naar aanleiding van het verzoek om inlichtingen van de Commissie van 12 februari 1999 was verstrekt, terwijl deze informatie reeds bij brieven van 21 maart 1997 en 6 januari 1998, in antwoord op een verzoek van de Commissie van 5 maart 1997, aan de Commissie was toegezonden.

5.1. Achtergrond van de invoering van de regeling

- (46) Volgens Nederland is de regeling ingevoerd naar aanleiding van het feit dat internationale concerns hun financieringsactiviteiten om fiscale redenen naar het buitenland verplaatsten. Volgens ramingen van de belastingdienst ging het destijds om een vermogen van meer dan 15 miljard NLG, waarvan de opbrengsten niet langer met Nederlandse vennootschapsbelasting belast konden worden. Nederland achtte het noodzakelijk een wettelijke maatregel vast te stellen waardoor het voor in Nederland gevestigde internationaal werkzame ondernemingen aantrekkelijker zou worden hun financieringsactiviteiten weer naar Nederland over te brengen, dan wel deze daar te houden. De vorm van de maatregel past bij de aard en de opzet van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969. Het betreft een reservering tot dekking van bepaalde risico's, namelijk specifieke risico's die samenhangen met het werkzaam zijn als internationaal concern, toegespitst op de financieringsactiviteit en het houden van deelnemingen. Volgens Nederland betreft het geen belastingvrijstelling, omdat op de gevormde reserve een reële fiscale claim rust. Met de maatregel wordt niet beoogd concernfinancieringsactiviteiten van in het buitenland gevestigde, internationaal werkzame ondernemingen naar Nederland te halen. Niettemin is de regeling ook toegankelijk voor dergelijke ondernemingen, onder exact dezelfde voorwaarden.
- (47) Overigens beklemtoont Nederland dat de regeling transparant is en geen discretionaire bevoegdheden voor de inspecteur of welke andere uitvoerende instantie dan ook omvat. De enige begrenzing waaraan de toepassing van deze regeling is onderworpen, namelijk dat een onderneming in ten minste vier landen of twee continenten activiteiten moet uitoefenen, dient slechts om te waarborgen dat alleen die ondernemingen van de regeling gebruikmaken die de risico's lopen waarvoor de reserveringsmogelijkheid in het leven is geroepen.
- (48) Voorts verklaart Nederland dat de maatregel een onderdeel uitmaakt van een pakket dat de voorwaarden verduidelijkt waaraan een in het buitenland gevestigde concernfinancieringsmaatschappij moet voldoen om in Nederland als deelneming te worden gekwalificeerd in de zin van de deelnemingsvrijstelling, en dat de uitholling van de grondslag door middel van bepaalde ongerechtvaardigde renteaftrekken binnen concernverband beperkt of anderszins aan banden legt.
- (49) Ten slotte meent Nederland dat de regeling aan haar doel beantwoordt omdat de betrokken concernfinancieringsvermogens zonder de regeling niet in Nederland zouden

zijn ondergebracht, maar in het buitenland. De ondernemingen die hebben besloten in Nederland te blijven of zich daar te vestigen, kunnen niet worden geacht hun voordeel te hebben verkregen omdat zij hebben afgezien van de zekere, lagere belastingtarieven in sommige andere landen. In Nederland hangt de werkelijke druk af van de ontwikkeling van de concernfinancieringswinsten en de verliezen tot dekking waarvan de reserve wordt gevormd.

5.2. Kwalificatie van de regeling als steun in de zin van artikel 87 van het EG-Verdrag

- (50) Nederland is in de eerste plaats van mening dat de concernfinancieringsregeling, zoals vervat in artikel 15b van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969, geen steunmaatregel is in de zin van artikel 87 van het EG-Verdrag. Het is namelijk van oordeel dat de regeling niet uit overheidsmiddelen wordt bekostigd, dat zij een generieke maatregel vormt en dat zij past bij de aard en de opzet van het stelsel van de voornoemde wet.

5.2.1. De cfa-regeling wordt niet met overheidsmiddelen bekostigd

- (51) Uit de rechtspraak van het Hof volgt dat enkel voordelen die met staatsmiddelen zijn bekostigd, te beschouwen zijn als steunmaatregelen in de zin van artikel 87 van het EG-Verdrag⁽¹⁾. De cfa-regeling is echter niet met staatsmiddelen bekostigd, daar zij is opgezet om budgettair ten minste een neutraal effect te hebben. De regeling heeft zowel een opbrengsten- als een kostenzijde.
- (52) Na de invoering van de cfa-regeling was in 1998 een bedrag van bijna 10 miljard EUR dat voorheen buiten Nederland rendeerd en de Nederlandse schatkist niets opleverde, in Nederland ondergebracht. Verder is door de invoering van de regeling een halt toegeroepen aan de tendens om financieringsactiviteiten naar andere landen te verplaatsen. In dit opzicht kan worden gesteld dat de invoering van de regeling een positieve uitwerking heeft gehad op de Nederlandse belastinginkomsten. Wat het voordeel betreft dat de regeling heeft meegebracht, schat Nederland de belastingdruk op de financieringsactiviteiten in het kader van de regeling gemiddeld op 15 %. Hieraan moet de fiscale claim op de risicoreserve en op de winst uit andere activiteiten die tegen het normale tarief worden belast, worden toegevoegd. Het is derhalve moeilijk te stellen dat de regeling voordeliger of minder voordelig is dan de fiscale regelingen waarvan de ondernemingen vóór de invoering van de regeling in 1997 in het buitenland profiteerden.

5.2.2. De regeling is een generieke maatregel

- (53) De regeling is niet beperkt tot specifieke sectoren, is niet beperkt in de tijd, noch tot bepaalde regio's⁽²⁾. Daarnaast kent de regeling geen discretionaire bevoegdheden toe aan de staat.

⁽¹⁾ Arrest van 13 maart 2001 in zaak C-379/98 (Preussen Elektra/Schleswig), Jurisprudentie 2001, blz. I-2099, rechtsoverweging 59.

⁽²⁾ Zie Beschikking 96/369/EG van de Commissie (PB L 146 van 20.6.1996, blz. 42).

(54) Zoals de Commissie ook onderkent in haar mededeling, heeft het feit dat sommige ondernemingen meer dan andere van een belastingmaatregel profiteren, niet noodzakelijk tot gevolg dat de maatregel binnen de werkingsfeer van de staatssteunregels komt te vallen ⁽¹³⁾. Volgens Nederland is de stelling van de Commissie dat de regeling voornamelijk bedoeld is voor grote Nederlandse concerns, in het verband van de vraag naar de vermeende selectiviteit onjuist. In de praktijk is gebleken dat er ten minste 16 ondernemingen zijn waarvan het aantal werknemers wereldwijd minder bedraagt dan 1 000 (tien hiervan hebben minder dan 500 werknemers), en dat er tevens ten minste 16 ondernemingen zijn waarvan het voor de concernfinancieringsactiviteiten aangewende vermogen minder bedraagt dan 27 miljoen EUR (bij negen van deze ondernemingen bedraagt dit vermogen minder dan 7 miljoen EUR). Van de 87 ondernemingen die in het kader van de regeling zijn goedgekeurd, zijn er slechts 20 aan de Amsterdamse beurs genoteerd als AEX- of Midkapfonds.

(55) De twee continenten/vier landen-eis kan niet als criterium voor selectiviteit worden opgevat, maar vormt een redelijke maatstaf om het soort activiteiten af te bakenen waarbij de risico's voldoende reëel zijn. Een wettelijke, objectieve maatstaf die voldoende zekerheid biedt aan de desbetreffende soort activiteiten verdient daarbij verre de voorkeur boven bijvoorbeeld een discretionaire bevoegdheid voor de inspecteur, onder toetsing door de nationale rechter. Het gaat om een noodzakelijke uitvoeringsbepaling die past binnen het systeem van artikel 15b van de wet op de vennootschapsbelasting 1969 en die bovendien de administratieve lasten vermindert.

5.2.3. De cfa-regeling past in de aard en de opzet van het stelsel van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969

(56) Uit hoofde van de doelstelling, het voorkomen van verdere grondslaguitholling, is de regeling noodzakelijk en functioneel voor het stelsel van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en wordt zij gerechtvaardigd door de aard en de opzet van het stelsel. De vereisten voor de toepassing van de cfa-regeling (de substantievereisten, de grens van twee continenten en vier landen en de spreidingseis) zijn noodzakelijk voor de doeltreffendheid van de cfa-regeling, ter verwezenlijking van de uitgangspunten ervan (toestaan van een reserve voor risico's die samenhangen met het werkzaam zijn als internationaal concern) en ter voorkoming van discretionaire bevoegdheden. Deze vereisten kunnen bovendien niet selectief of extreem streng worden genoemd.

(57) De Nederlandse regering voert voorts aan dat een systeem waarbij wordt gereserveerd tot dekking van in de toekomst optredende verliezen, kenmerkend is voor het Nederlandse systeem van fiscale jaarwinstberekening. Dit systeem verschilt als zodanig nauwelijks van dat van

de kostenegaliseringsreserve van artikel 13 van de Wet op de inkomstenbelasting, die ook van toepassing is bij de heffing van vennootschapsbelasting.

(58) Ook kenmerkend voor het Nederlandse systeem van de heffing van winstbelasting zijn de keuzevrijheden die de ondernemer in het kader van de (jaar)winstbepaling veelal heeft (zij het steeds onder voorwaarden en binnen grenzen). Zo kan de ondernemer terzake van zijn voorraadwaardering onder omstandigheden kiezen uit meerdere stelsels met verschillende fiscale gevolgen (kostprijs of lagere marktwaarde; ijzeren-voorraad; last-in-first-out). De achtergrond voor dergelijke keuzevrijheden is steeds dat de wetgever niet in staat is, een regeling te ontwerpen die recht doet aan alle concrete situaties, en dat ook de uitvoerende instanties daartoe niet voldoende zijn uitgerust. In dit verband kan ook worden gewezen op de regeling voor de fiscale eenheid in de vennootschapsbelasting: onder voorwaarden kan de onderneming daarvoor kiezen. In dit licht moet dan ook de regeling voor de omvang van de dotatie worden gezien: tot de beschreven maxima mag de onderneming zelf de omvang van de dotatie bepalen.

(59) Ook komen binnen het Nederlandse systeem wettelijke regelingen voor die het mogelijk maken, onder voorwaarden, tegen een nominaal tarief (dat lager is dan het normale) af te rekenen over de reserve. Zo werd een verlaagd tarief van 15 % toegepast ten aanzien van bepaalde lichamen die als gevolg van wetwijzigingen niet langer gekwalificeerd konden worden als een beleggingsinstelling en die daarom moesten worden belast over de gevormde herbeleggingsreserve.

(60) Ten slotte wordt, bij de vijfjaarlijkse afrekening over de concernfinancieringsreserve tegen 10 % — al dan niet commercieel gedwongen — de betrokken onderneming geconfronteerd met een aantal nadelen: zij kan niet meer doteren en zij dient de substance te handhaven. Als zij deze nadelen niet wil of kan accepteren, moet de reserve tegen het normale tarief worden afgerekend.

5.3. Artikelen 96 en 97 van het Verdrag

(61) Op de hiervoor aangevoerde gronden is de Nederlandse regering van mening dat de cfa-regeling geen steunmaatregel is in de zin van artikel 87 en dat, indien er sprake zou zijn van een dispariteit tussen de wettelijke bepalingen van de lidstaten die de mededingingsvoorwaarden op de gemeenschappelijke markt vervalst, de procedure van artikel 96 zou kunnen worden toegepast. In zoverre in het rapport-Spaak ⁽¹⁴⁾ een onderscheid wordt gemaakt tussen algemene en specifieke distorsies zou de cfa-regeling wellicht als een algemene distorsie kunnen worden aangemerkt en niet als een specifieke. Naar het oordeel van de Nederlandse regering moeten de in het kader van de gedragscode inzake de belastingregeling voor ondernemingen gevoerde besprekingen worden aangemerkt als raadpleging van de lidstaten in de zin van artikel 96 van het EG-Verdrag.

⁽¹³⁾ Zie punt 14 van de mededeling.

⁽¹⁴⁾ Rapport des chefs des délégations aux ministres des Affaires étrangères, Brussel, 1956, blz. 60 en 61.

(62) Hoe dan ook is Nederland van mening dat artikel 87 van het Verdrag uitsluitend betrekking heeft op specifieke distorsies en dat de werkingssfeer ervan niet tot algemene maatregelen kan worden uitgebreid.

5.4. De regeling is een bestaande steunmaatregel

(63) Indien de cfa-regeling als staatssteun is aan te merken, is Nederland van mening dat de regeling als een bestaande steunmaatregel in de zin van artikel 1, onder b), punt v), van de procedureverordening moet worden beschouwd. De Nederlandse regering is deze mening toegedaan op basis van de gang van zaken met betrekking tot de Belgische regeling voor coördinatiecentra en de discussies over schadelijke belastingconcurrentie.

(64) De Commissie was in 1984 van mening dat de Belgische regeling voor coördinatiecentra ⁽¹⁵⁾ geen steun vormde. Vervolgens was zij van oordeel dat deze regeling steun is geworden vanwege de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 1, onder b), punt v), van de procedureverordening. Volgens de Nederlandse regering is er dan ook alle reden om de cfa-regeling, die wezenlijke kenmerken gemeen heeft met de Belgische regeling inzake coördinatiecentra, als een bestaande steunmaatregel te beschouwen. Beide regelingen zijn immers gericht op internationaal opererende bedrijven die zeer mobiele activiteiten verrichten en daardoor zeer gevoelig zijn voor belastingheffing.

(65) In deze opvatting voelt Nederland zich gesterkt door de antwoorden die de Commissie heeft gegeven op parlementaire vragen inzake de Belgische coördinatiecentra en met name door het antwoord dat zij in 1990 gaf op de schriftelijke vraag ⁽¹⁶⁾ van de heer Gijs de Vries, waaruit bleek dat de Commissie van mening was dat de regeling inzake Belgische coördinatiecentra, evenals vergelijkbare regelingen in andere lidstaten, niet onder de staatssteunregels viel.

(66) De desbetreffende ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt heeft zich naar de mening van de Nederlandse regering gedurende het einde van de jaren negentig voorgedaan. In deze jaren heeft de gemeenschappelijke markt zich verder ontwikkeld als gevolg van de totstandkoming van de derde fase van de economische en monetaire unie en de toenemende globalisering. De verschillen tussen de belastingstelsels van de lidstaten, in het bijzonder de belastingheffing op ondernemingen, zijn hierdoor steeds pregnanter geworden. Tevens streven internationaal opererende ondernemingen steeds intensiever naar een minimalisatie van de belastingkosten. Deze ontwikkelingen zorgden voor verschillende oproepen van onder andere de Commissie tot Europees optreden met betrekking tot de belastingheffing op ondernemingen.

(67) Volgens Nederland heeft dit geleid tot de overeengekomen gedragscode ter voorkoming van schadelijke belastingconcurrentie op 1 december 1997 als onderdeel van het zogenoemde belastingpakket. In de gedragscode wordt de samenhang met de staatssteunregels uit het EG-Verdrag expliciet erkend en zegt de Commissie toe richtsnoeren te publiceren ter verduidelijking van de toepassing van de staatssteunregels op maatregelen betreffende de directe belastingen op bedrijven. Deze verduidelijking werd verschaft door de mededeling van de Commissie. Tevens uit de Commissie in de gedragscode het voornemen om geldende belastingregelingen en nieuwe ontwerpen van de lidstaten te onderzoeken of opnieuw te toetsen aan de regels van het EG-Verdrag. Volgens de Nederlandse regering werd dit voornemen van de Commissie en met name het voornemen om bepaalde maatregelen opnieuw te onderzoeken, mede ingegeven door de gedachte dat een hernieuwd onderzoek van belastingmaatregelen noodzakelijk was, omdat de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt tot nieuwe inzichten zou kunnen leiden.

5.5. Terugvordering

(68) Ingeval, anders dan de Nederlandse regering meent, de cfa-regeling als een steunmaatregel moet worden beschouwd en niet als een bestaande steunmaatregel zou kunnen worden aangemerkt, zijn er naar het oordeel van de Nederlandse regering redenen niet tot terugvordering van uitgekeerde steun over te gaan.

(69) Volgens artikel 14 van de procedureverordening verlangt de Commissie geen terugvordering van steun indien zulks in strijd is met een algemeen beginsel van het Gemeenschapsrecht. In dit geval zou terugvordering in strijd zijn met het algemene beginsel van bescherming van gewettigd vertrouwen ⁽¹⁷⁾. Nederland baseert zijn oordeel met name op de conclusies van de advocaat-generaal in zaak 223-85 ⁽¹⁸⁾, waarin wordt gesteld dat de Commissie ook met betrekking tot niet-aangemelde steunmaatregelen voortvarend moet optreden.

(70) Dit beginsel dat de Commissie met voortvarendheid te werk moet gaan, is ook gecodificeerd in artikel 10 van de procedureverordening.

(71) Bovendien had de Commissie, zoals in het voorafgaande reeds is opgemerkt, bij brief van 5 maart 1997 ⁽¹⁹⁾ een verzoek om inlichtingen tot Nederland gericht, waarop Nederland bij brief van 21 maart 1997 uitvoerig heeft geantwoord. Pas bij brief van 12 februari 1999 ⁽²⁰⁾ is de Commissie op de zaak teruggekomen, zonder in enig opzicht te refereren aan de correspondentie van 1997 en

⁽¹⁵⁾ Veertiende verslag over het mededingingsbeleid (1984), blz. 271.

⁽¹⁶⁾ Schriftelijke vraag nr. 1735/90 (PB C 63 van 11.3.1991, blz. 37). Zie ook de eerdere vragen van de Belgische europarlementariërs Radoux (nr. 2381/82 — PB C 170 van 26.6.1983, blz. 9) en Van Rompuy (nr. 1817/83 — PB C 148 van 6.6.1984, blz. 14).

⁽¹⁷⁾ Een erkend beginsel in de rechtspraak van het Hof: arrest van 14 mei 1975 in zaak 74-74 (CNTA/Commissie), Jurisprudentie 1975, blz. 533; arrest van 25 januari 1979 in zaak 98-78 (Racke/Hauptzollamt Mainz), Jurisprudentie 1979, blz. 69.

⁽¹⁸⁾ Zie voetnoot 10.

⁽¹⁹⁾ Brief D/51112 van 5 maart 1997.

⁽²⁰⁾ Brief D/50716 van 12 februari 1999.

zonder ook andere vragen te stellen. De Nederlandse regering antwoordde bij brief van 30 april 1999 ⁽²¹⁾. Pas bij brief van 11 juli 2001 ⁽²²⁾ werd de procedure van artikel 88, lid 2, ingeleid. Nederland is dan ook van mening dat voor deze vertraging van meer dan vier jaar geen rechtsgeldige argumenten zijn aan te voeren, temeer omdat de cfa-regeling in de tussenliggende periode niet is gewijzigd. Om deze redenen is Nederland van oordeel dat, overeenkomstig de voornoemde rechtspraak evenals de vaste beschikkingspraktijk van de Commissie ⁽²³⁾, een te lange duur van de administratieve procedure een reden oplevert om niet tot terugvordering over te gaan.

- (72) Nederland is voorts van mening dat de fundamentele eis van rechtszekerheid zich ertegen verzet dat de Commissie eindeloos kan wachten met het uitoefenen van haar bevoegdheden ⁽²⁴⁾. In antwoord op vragen van de Nederlandse Tweede Kamer in 1997 over de verenigbaarheid van de regeling met de communautaire voorschriften heeft de Nederlandse regering namelijk verklaard dat de Commissie om inlichtingen had verzocht en dat, na het beantwoorden van de vragen, van de zijde van de Commissie niets meer was vernomen. Daarmee is deze informatie openbaar geworden. In het voorjaar van 1997 profiteerde nog geen enkele onderneming van de cfa-regeling, omdat er nog geen beschikkingen waren afgegeven. Wanneer de Commissie toen voortvarender had gehandeld en van haar bedenkingen had doen blijken, zou de zaak anders zijn gelopen en had kunnen worden voorkomen dat de betrokken ondernemingen schade zouden lijden.
- (73) Ten slotte meent Nederland dat, aangezien de cfa-regeling één onderdeel vormt van een samenhangend pakket van maatregelen om de uitholling van de belastinggrondslag tegen te gaan, de Commissie ten onrechte één element uit een samenhangend pakket licht. Indien de Commissie al zou kunnen aantonen dat er in bepaalde gevallen sprake is geweest van begunstiging van bepaalde ondernemingen, dan zou in dit geval en tegen deze achtergrond bezien een eis tot terugvordering een disproportionele maatregel zijn.

6. COMMENTAAR VAN NEDERLAND OP DE OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDEN

- (74) In reactie op de opmerkingen van belanghebbenden wijst Nederland erop dat het grote aantal antwoorden getuigt van het belang van de zaak en dat de naar voren gebrachte meningen het standpunt dat het reeds heeft uiteengezet, ondersteunen en kracht bijzetten. Voorts dienen twee aspecten onder de aandacht te worden gebracht.
- (75) Ten eerste toont de diversiteit van de ondernemingen die opmerkingen hebben ingediend, overduidelijk aan dat de cfa-regeling openstaat voor alle ondernemingen die internationale financieringsactiviteiten verrichten, ongeacht de sector waarin zij werkzaam zijn.

- (76) Ten tweede dient, gezien de brief van de Commissie van 17 juli 2000, de kwalificatie „bestaande steun” ten aanzien van de cfa-regeling te worden gehandhaafd voor het geval dat de Commissie van oordeel zou zijn dat het een steunmaatregel betreft.

7. BEOORDELING VAN DE STEUN

- (77) De Commissie bevestigt haar oordeel dat de cfa-regeling staatssteun vormt in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag. Zij kan de door Nederland en de belanghebbenden voorgelegde argumenten namelijk niet aanvaarden en wel om de volgende redenen.
- (78) Ten eerste betekent het feit dat de regeling is ingevoerd om de kapitaalvlucht vanuit Nederland naar andere landen tegen te gaan, niet dat de verenigbaarheid ervan met het Verdrag uitsluitend op basis van de artikelen 96 en 97 moet worden beoordeeld. Het onderzoek naar de verenigbaarheid van een — al dan niet fiscale — maatregel met de voorschriften op het gebied van staatssteun betreft de gevolgen ervan en niet het doel dat ermee wordt beoogd. Zodra een maatregel aan alle vier criteria van artikel 87, lid 1, van het Verdrag voldoet, vormt hij derhalve een steunmaatregel en zijn de bepalingen van artikel 88 van toepassing. Welnu, de Commissie is na het hieronder weergegeven onderzoek tot de slotsom gekomen dat de bedoelde maatregel aan al deze vier criteria beantwoordt.

7.1. Voordeel

- (79) In de eerste plaats moet de maatregel een voordeel verschaffen dat de lasten verlicht die de ondernemingen normaal moeten dragen. Zoals in punt 9 van de mededeling wordt gesteld, kan dit voordeel worden verschaft door een vermindering van de belastingdruk door de opnemings van reserves in de balans.
- (80) Met de risicoreserve, die belastingvrij is, kan de belastingdruk dus onmiddellijk worden vermindert. Deze vermindering van de belastingdruk kan aanzienlijk zijn en oplopen tot 80 % van de belastbare winst die uit de financieringsactiviteiten van het concern wordt behaald. Deze aanzienlijke en onmiddellijke vermindering van de belastingdruk levert zowel de ondernemingen die rechtstreeks van de regeling profiteren, als de concerns waartoe zij behoren, een voordeel op in de zin van artikel 87, lid 1. Dit voordeel vloeit voort uit het uitstel van belasting op de in de reserve opgenomen bedragen; in sommige gevallen worden deze bedragen tegen een lager tarief of in het geheel niet belast.
- (81) Voor de onttrekking aan de risicoreserve moet immers normaal het standaardtarief van de in Nederland toepasselijke vennootschapsbelasting gelden, dat wil zeggen 35 %. Dit is echter niet altijd het geval. Zo kunnen enerzijds middelen aan de reserve worden onttrokken en onder bepaalde omstandigheden worden belast met een tarief van 10 %. Anderzijds is het, bij de verwerving van aandelen, mogelijk middelen aan de risicoreserve te

⁽²¹⁾ Nr. 9596.

⁽²²⁾ Referentie D/289741.

⁽²³⁾ Zie met name de Beschikkingen 92/329/EEG en 2001/168/EGKS.

⁽²⁴⁾ Zie het arrest van 14 juli 1972 in zaak 48/69 (ICI/Commissie), Jurisprudentie 1972, blz. 619, rechtsoverweging 49.

onttrekken zonder dat deze onmiddellijk worden belast. Naar gelang van het geval kunnen, indien er volgens de overheid sprake is van een bijzonder risico, de aan de reserve onttrokken bedragen 50 tot 100 % van het aankoopbedrag belopen. Daartegenover staat dat de bedragen die op de balans van de onderneming zijn opgenomen, dienovereenkomstig worden verminderd. Dankzij dit mechanisme kan de belastingdruk voor de onderneming onmiddellijk worden verminderd zonder dat het risico dat door de reserve wordt gedekt, zich daadwerkelijk voordoet. Weliswaar zal, in geval van liquidatie of verkoop van verworven activa, het verlies aan belastinginkomsten minder groot zijn indien de waarde van de op de balans opgenomen activa vermindert is met het bedrag van de reserve dat voor de verwerving is aangewend, maar de liquidatie van de genoemde activa blijft toch een onzeker element en in sommige gevallen zelfs volkomen hypothetisch. Er wordt immers geen enkele termijn voorzien voor de fiscale compensatie van dit voordeel.

- (82) De Commissie kan het argument dat de cfa-regeling, in vergelijking met regelingen van andere landen op het gebied van internationale concernfinancieringsactiviteiten, internationaal opererende ondernemingen geen enkel voordeel oplevert, niet aanvaarden. Het voordeel moet immers, in het kader van het onderzoek van staatssteun, uitsluitend op nationaal niveau worden beoordeeld, in dit geval met betrekking tot de Nederlandse ondernemingen die van de cfa-regeling zijn uitgesloten vanwege de strikte voorwaarden die deze regeling bevat. Dat de cfa-regeling minder aantrekkelijk zou zijn dan andere regelingen die buiten Nederland van toepassing zijn, is in dit geval derhalve niet relevant.
- (83) Concluderend is de Commissie van oordeel dat de vorming van de reserve een voordeel oplevert in de vorm van een uitstel van belasting van onbepaalde duur. Bovendien houdt het feit dat er voor bepaalde wijzen van gebruik van de reserve verlaagde belastingtarieven gelden, eveneens een voordeel in in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag, zowel voor de betrokken ondernemingen als voor de concerns waartoe zij behoren.

7.2. Gebruik van staatsmiddelen

- (84) In de tweede plaats moet het voordeel met staatsmiddelen worden bekostigd. In het onderhavige geval is de Commissie van mening dat de maatregel met staatsmiddelen wordt bekostigd omdat de toegekende belastingvermindering, ongeacht of deze de vorm heeft van een belastinguitstel of van een verlaging van het belastingtarief, tot een vermindering van de staatsinkomsten leidt. Zowel Nederland als belanghebbenden hebben aangevoerd dat de maatregel niet tot een verlies aan inkomsten voor de staat heeft geleid doch daarentegen de verplaatsing van bedrijven buiten Nederland een halt heeft toegeroepen en heeft bijgedragen tot de terugkeer of de vestiging van ondernemingen in Nederland, waardoor de vermindering van inkomsten als gevolg van een lagere belastingdruk wordt gecompenseerd. De Commissie kan deze benadering, die op een kostenbatenanalyse berust, niet delen. Het feit dat een vermin-

dering van inkomsten naderhand kan worden gecompenseerd door een toename van het aantal belastingplichtigen dankzij de maatregel, kan niet tot de conclusie leiden dat de maatregel niet uit staatsmiddelen wordt bekostigd. Of een maatregel steun inhoudt moet immers op een bepaald moment op het niveau van de individuele onderneming worden beoordeeld om te kunnen vaststellen of sommige ondernemingen meer staatssteun ontvangen of minder bijdragen aan de financiering van openbare goederen en diensten. Zoniet, dan zou iedere vorm van steun gerechtvaardigd zijn zodra deze een onderneming aanmoedigt zich in een bepaalde lidstaat te vestigen, haar in staat stelt haar toekomstige belastbare inkomsten te verhogen of voorkomt dat zij het land verlaat.

7.3. Ongunstige beïnvloeding van de mededinging en het handelsverkeer tussen de lidstaten

- (85) Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof⁽²⁵⁾ en punt 11 van de mededeling, kan „op grond van het enkele feit dat de steun de positie van deze onderneming ten opzichte van andere concurrerende ondernemingen in het intracommunautaire handelsverkeer versterkt, worden aangenomen dat dit handelsverkeer ongunstig is beïnvloed”. Aan deze voorwaarde is voldaan omdat de begunstigen tot multinationale concerns behorende ondernemingen zijn waarvan de meeste — zo niet alle — op de intracommunautaire markt opereren. De toekenning van bijzondere voordelen aan deze ondernemingen met vestigingen in ten minste vier landen of twee continenten, versterkt hun financiële positie. Bovendien stelt de Commissie vast dat de regeling het intracommunautaire handelsverkeer en de mededinging ongunstig beïnvloedt doordat zij, zoals overigens zowel door Nederland als door de belanghebbenden wordt benadrukt, openstaat voor alle sectoren van economische activiteit, ook voor de sectoren waar een intensief intracommunautair handelsverkeer bestaat.

7.4. Selectiviteit

- (86) Ten slotte moet de maatregel specifiek of selectief zijn, in die zin dat hij bepaalde ondernemingen of bepaalde producties begunstigt.
- (87) Om te beginnen, het feit dat de regeling niet selectief is wat betreft bedrijfstak, nationaliteit of grootte van de betrokken ondernemingen, volstaat niet om aan te tonen dat de cfa-regeling een algemene maatregel is. Aangezien de cfa-regeling alleen geldt voor de financieringsactiviteiten van internationaal werkzame concerns die in ten minste vier landen dan wel op twee continenten zijn gevestigd, kan met reden worden geoordeeld dat aan het selectiviteitscriterium is voldaan. Zoals in punt 20 van de mededeling wordt gesteld, gelden sommige belastingvoordelen uitsluitend voor bepaalde functies, met name binnen een groep verleende diensten. Indien dergelijke belastingvoordelen bepaalde ondernemingen of bepaalde producties begunstigen, kunnen zij staatssteun zijn. Niet alleen geldt de cfa-regeling enkel voor financiële transacties binnen een concern, maar bovendien komen alleen sommige van deze transacties hiervoor in aanmerking.

⁽²⁵⁾ Arrest van het Hof van 17 september 1980 in zaak 730-79 (Philip Morris/Commissie), Jurisprudentie 1980, blz. 2671.

- (88) Er worden namelijk bijkomende voorwaarden opgelegd aan de ondernemingen die voor de regeling in aanmerking kunnen komen. Zo komen alleen financieringsoperaties in aanmerking die zelfstandig vanuit Nederland worden gestuurd, en de omvang van de financiële activiteiten ten behoeve van entiteiten in Nederland dient beperkt te zijn tot 10 % van de totale activiteiten. Deze criteria bevestigen de uitgesproken bedoeling van de Nederlandse autoriteiten, deze regeling voor te behouden aan multinationalaal opererende concerns waarvan het financiële centrum in Nederland is gelegen maar die financieringsactiviteiten beheren die hoofdzakelijk met buitenlandse entiteiten van het concern worden gerealiseerd. De maatregel is dus selectief, al was het alleen maar omdat deze niet geldt voor concerns die hoofdzakelijk op Nederlands grondgebied gevestigd zijn noch voor multinationale ondernemingen die in minder dan vier landen vestigingen hebben. Bovendien heeft de maatregel tot doel, zoals de Nederlandse regering heeft beklemtoond, een halt toe te roepen aan de verplaatsing naar elders van de financieringsactiviteiten van multinationale ondernemingen en hun terugkeer naar Nederland te bevorderen. De maatregel was dus van meet af aan gericht op een beperkt aantal ondernemingen.
- (89) Voorts kan het argument dat de maatregel een algemene maatregel is omdat deze vergelijkbaar is met andere fiscale bepalingen van Nederland betreffende de vorming van risicoreserves en met de Italiaanse regeling ten gunste van de ondergrondse economie, niet worden aanvaard. Deze twee maatregelen vertonen namelijk andere kenmerken dan de cfa-regeling. Met betrekking tot de Italiaanse regeling wijst de Commissie er met klem op dat deze voor alle ondernemingen openstaat, onafhankelijk van de uitgeoefende activiteit, al dan niet binnen een concern, en onafhankelijk van de plaats waar deze wordt uitgeoefend, ongeacht of het op nationaal of internationaal niveau is.
- (90) Bovendien zij erop gewezen dat de bovengenoemde voordelen, die tot een aanmerkelijke verlaging van de belastingdruk kunnen leiden, slechts voor een zeer beperkt aantal ondernemingen gelden, te weten 87. Het is duidelijk dat dit aantal bijzonder klein is in vergelijking met het totale aantal ondernemingen dat onderworpen is aan de vennootschapsbelasting⁽²⁶⁾. Bovendien, zelfs indien men ervan uit zou gaan dat dit aantal vergeleken dient te worden met het totale aantal multinationale ondernemingen in Nederland, dient het volgende te worden vastgesteld. Van deze concerns kan namelijk slechts een minderheid aan de eisen voldoen die in de cfa-regeling worden gesteld, en dit ongeacht de aard of de omvang van de risico's die zij op grond van hun internationale activiteiten lopen.
- Rechtvaardiging door de aard of de opzet van het stelsel
- (91) Zoals in punt 23 van de mededeling wordt opgemerkt „betekent het feit dat sommige maatregelen differentieel van aard zijn, niet noodzakelijk dat zij als steunmaatregelen moeten worden beschouwd”. Maatregelen die steunmaatregelen lijken, kunnen immers gerechtvaardigd zijn gezien de aard of de opzet van het stelsel. Aangezien het in het onderhavige geval gaat om de vorming van een reserve voor risico's die samenhangen met bepaalde activiteiten, hebben de Nederlandse autoriteiten de volgende argumenten aangevoerd.
- (92) Ten eerste brengen internationale transacties specifieke risico's mee ten opzichte van nationale transacties waarbij de politieke of commerciële risico's minder groot zijn of gemakkelijker kunnen worden voorzien. Bovendien moeten, zoals de Nederlandse autoriteiten verklaren, toevoegingen aan de risicoreserve in verhouding staan tot de werkelijke risico's.
- (93) Naar aanleiding van de argumenten die in het kader van de procedure zijn aangevoerd, erkent de Commissie dat de bedragen die in de risicoreserve zijn opgenomen, zeer reële risico's kunnen dekken. Dit blijkt uit het feit dat verschillende belanghebbenden de Commissie te kennen hebben gegeven dat zij geld aan de reserve hebben onttrokken nadat bepaalde risico's zich daadwerkelijk hadden voorgedaan. Het feit dat de reserve, althans in sommige gevallen, gerechtvaardigd kan zijn vanuit boekhoudkundig en financieel oogpunt, betekent evenwel niet dat de beperking ervan tot slechts bepaalde categorieën ondernemingen ook gerechtvaardigd is.
- (94) De Commissie kan niet akkoord gaan met het argument dat het minimum van vier landen of twee continenten alleen bedoeld is om over objectieve criteria te kunnen beschikken voor de vaststelling of aan de basisvereisten is voldaan. Want hoewel het logisch is om in een fiscaal stelsel bepaalde limieten of drempels te voorzien teneinde de goede werking van het stelsel te verzekeren, mogen deze drempels toch niet ertoe leiden dat er buitensporige eisen worden gesteld die niet in verhouding staan tot de beoogde doelen. Concerns die slechts in drie landen of alleen maar op één continent actief zijn, zijn objectief gezien niet minder blootgesteld aan de risico's van internationale financieringsactiviteiten. Het lijdt daarentegen geen twijfel dat het aantal ondernemingen dat niet aan de criteria van de cfa-regeling voldoet, veel groter is dan het aantal dat wel hieraan voldoet. In die zin, en in het licht van de recente rechtspraak van het Gerecht van eerste aanleg in het arrest Alava⁽²⁷⁾, is niet aangetoond dat de maatregel gerechtvaardigd wordt door de aard of de opzet van het Nederlandse belastingstelsel. Zo kan de strijd tegen de uitholling van de belastinggrondslag of het ontoereikende concurrentievermogen waaronder de concernfinancieringsactiviteiten in Nederland vóór 1997 te lijden hadden, niet de toekenning van staatssteun aan een beperkt aantal ondernemingen rechtvaardigen. Dit werd met name vastgesteld in het arrest van het Hof in zaak 173-73⁽²⁸⁾.
- (95) Zoals hiervoor is overwogen, heeft de regeling uitdrukkelijk tot doel de terugkeer naar Nederland van de financieringsactiviteiten van grote multinationale concerns te bevorderen. Dit is een doelstelling van economisch beleid en geen doelstelling die inherent is aan een belastingstelsel.

⁽²⁶⁾ Het totale aantal ondernemingen in Nederland is 555 000, volgens rapport nr. 2/2002 van de Europese waarnemingspost voor het MKB.

⁽²⁷⁾ Arrest van 23 oktober 2002 in zaak T-346/99, rechtsoverwegingen 58-63.

⁽²⁸⁾ Arrest van 2 juli 1974 (Italië/Commissie), Jurisprudentie 1974, blz. 709, rechtsoverwegingen 22-33.

- (96) Bovendien, ook al is in het licht van de opmerkingen van Nederland en andere belanghebbenden gebleken dat de toevoegingen aan de risicoreserve daadwerkelijk bedoeld waren ter dekking van risico's, is er niet aangetoond dat de limiet van 80 % van de nettowinst uit de internationale financieringsactiviteiten en 80 % van de winst uit het geheel van de activiteiten van de begunstigde onderneming, in alle gevallen evenredig was aan de werkelijke risico's. De toevoegingen aan de reserve kunnen worden verricht zodra de aanwezigheid van een risico wordt aangetoond; de omvang van het risico hoeft echter op geen enkele wijze te worden aangetoond. De enige beperking is de bepaling dat ten hoogste 80 % van de winst uit internationale financieringsactiviteiten aan de reserve mag worden toegevoegd.
- (97) Daar de risicoreserve bedoeld is ter dekking van risico's in verband met internationale financieringsactiviteiten, stroken onttrekkingen aan de risicoreserve met tijdelijke belastingvrijstelling met het oog op aquisities in Nederland of in het buitenland niet met de logica die wordt aangevoerd voor de vorming van risicoreserves in het algemeen, maar veeleer met de logica van een steunregeling voor de overname van ondernemingen. Bij de overname van ondernemingen wordt de vermindering van de belastingdruk immers alleen gecompenseerd indien de desbetreffende ondernemingen worden doorverkocht of geliquideerd. Of er in die omstandigheden belasting wordt geheven hangt niet af van het al dan niet daadwerkelijk optreden van het gedekte risico maar van een besluit van de onderneming die onder de cfa-regeling valt.
- (98) En ten slotte is de Commissie, ongeacht de limieten die in deze regeling zijn voorzien, a priori van mening dat de fiscale behandeling van financiële transacties binnen een concern niet zou mogen verschillen van de behandeling van financiële transacties tussen niet-verbonden ondernemingen. Daar het nadeel dat deze activiteiten in Nederland ondervinden ten opzichte van sommige belastingstelsels, in de procedure als voornaamste rechtvaardiging wordt aangevoerd, is de Commissie van mening dat deze rechtvaardiging niet valt terug te voeren op de logica van het Nederlandse belastingstelsel maar eerder beantwoordt aan doelstellingen van het economische beleid.

7.5. Kwalificatie van de regeling als onwettige steun

- (99) Zowel Nederland als belanghebbende derden hebben aangevoerd dat de cfa-regeling als een bestaande steunmaatregel moet worden beschouwd, met name wegens de gelijkenis met de Belgische regeling inzake coördinatiecentra, ten aanzien waarvan de Commissie in 1984 had vastgesteld dat deze niet kon worden aangemerkt als een steunmaatregel. In dit verband dient een aantal zaken te worden onderscheiden.
- (100) Ten eerste zij erop gewezen dat het begrip „steunmaatregel” een objectief gegeven is en dat de Commissie wat dit aangaat over geen enkele discretionaire bevoegdheid beschikt. Het Hof⁽²⁹⁾ heeft eveneens geoordeeld dat de Commissie over geen enkele manoeuvreerruimte beschikt bij de beantwoording van de vraag of een maat-

regel al dan niet bestaande steun vormt. In het onderhavige geval is vastgesteld dat de Nederlandse regeling niet voorafgaand aan de tenuitvoerlegging ervan bij de Commissie is aangemeld en dat de inlichtingen die Nederland op verzoek van de Commissie in maart 1997 aan haar heeft verstrekt, niet kunnen worden gelijkgesteld aan een kennisgeving zoals bedoeld in artikel 88, lid 3, van het Verdrag.

- (101) Ten tweede zij opgemerkt dat ten aanzien van de regeling voor de Belgische coördinatiecentra die door Nederland en de belanghebbenden wordt aangehaald, in 1984 weliswaar een beschikking is gegeven waarbij wordt vastgesteld dat de regeling niet als steunmaatregel wordt aangemerkt, maar dat deze beschikking uiteraard alleen maar betrekking heeft op de Belgische regeling aangezien zij uitsluitend tot België is gericht. Hoewel de twee regelingen bepaalde gelijkenissen vertonen, zijn zij bovendien ontegenzeggelijk niet identiek, met name wegens de gebruikte techniek en wegens de vorm waarin de voordelen worden verleend.
- (102) Ten slotte kan de cfa-regeling niet worden beschouwd als bestaande steun in de zin van artikel 1, onder b), punt v), van de procedureverordening, omdat alle elementen van het begrip „staatssteun” vanaf het moment waarop de maatregel werd ingevoerd aanwezig waren. Overigens is niet aangetoond in hoeverre de gemeenschappelijke markt zich heeft ontwikkeld. Want ook al zijn de invoering van de derde fase van de economische en monetaire unie en de toenemende mondialisering weliswaar vaststaande, opmerkelijke gebeurtenissen, zij maken niettemin deel uit van continue processen die lang vóór de goedkeuring van de cfa-regeling zijn ingezet. De derde fase van de monetaire unie is de bekroning van de pogingen tot coördinatie van het wisselkoersbeleid waarmee vanaf de jaren zeventig is begonnen. De mondialisering is op haar beurt terug te voeren op het multilaterale karakter van de GATT-handelsovereenkomst⁽³⁰⁾ van vlak na de oorlog. Wat de voornoemde mededeling van de Commissie aangaat, deze is, zoals het Gerecht van eerste aanleg in het arrest Alava⁽³¹⁾ heeft opgemerkt, grotendeels gebaseerd op de rechtspraak van het Hof en het Gerecht en geeft alleen maar verduidelijking omtrent de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op fiscale maatregelen. Zelfs wanneer verondersteld wordt dat de beschikkingspraktijk van de Commissie is gewijzigd, zoals het Gerecht van eerste aanleg heeft onderstreept in zijn arrest Gibraltar tegen Commissie⁽³²⁾, kan de vraag of een overheidsmaatregel een bestaande of nieuwe steunmaatregel is, niet afhangen van een subjectief oordeel van de Commissie, maar moet zij worden beantwoord ongeacht enige vroegere administratieve praktijk van de Commissie.

7.6. Onderzoek van de verenigbaarheid

- (103) Aangezien de desbetreffende fiscale regeling staatssteun vormt in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag, moet de eventuele verenigbaarheid ervan in het licht van de uitzonderingen van artikel 87, leden 2 en 3, worden onderzocht.

⁽²⁹⁾ Arrest van 17 juni 1999 in zaak C-295/97 (Piaggio), Jurisprudentie 1999, blz. I-3735, rechtsoverweging 44 e.v.

⁽³⁰⁾ General Agreement on Tariffs and Trade.

⁽³¹⁾ Zie voetnoot 27, rechtsoverwegingen 83 en 84.

⁽³²⁾ Arrest van 30 april 2002 in de gevoegde zaken T-195/01 en T-207/01, Jurisprudentie 2002, blz. II-2309, rechtsoverweging 121.

- (104) De afwijkingen van artikel 87, lid 2, van het EG-Verdrag inzake steunmaatregelen van sociale aard aan individuele verbruikers, steunmaatregelen tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen en steunmaatregelen aan de economie van bepaalde streken van de Bondsrepubliek Duitsland, zijn in het onderhavige geval niet van toepassing.
- (105) De afwijking van artikel 87, lid 3, onder a), inzake de mogelijkheid om steunmaatregelen ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waarin een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst, toe te staan, is in dit geval niet van toepassing daar geen enkel gebied in Nederland onder deze bepaling valt. Hetzelfde geldt voor de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c), waarbij steunmaatregelen met het oog op de ontwikkeling van bepaalde gebieden worden toegestaan, daar de onderhavige regeling eveneens geldt buiten de regio's die voor deze afwijking in aanmerking komen.
- (106) De fiscale regeling inzake de risicoreserve valt evenmin in de categorie van projecten van gemeenschappelijk Europees belang die voor de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder b), in aanmerking komen, en is ook niet bedoeld om de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen, zodat zij niet in aanmerking komt voor de afwijking van artikel 87, lid 3, onder d).
- (107) Ten slotte moet worden onderzocht of de onderhavige regeling in aanmerking komt voor de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder c), waarbij steunmaatregelen welke de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid vergemakkelijken, zijn toegestaan mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.
- (108) De fiscale voordelen die samenhangen met de vorming van de risicoreserve en de vrijwillige opheffing ervan, zijn niet gekoppeld aan het verrichten van investeringen, de schepping van werkgelegenheid of specifieke projecten; zij houden slechts een verlichting van de vaste lasten in en kunnen bijgevolg worden aangemerkt als exploitatiesteun. De Commissie is dan ook van oordeel dat zij het handelsverkeer zodanig kunnen veranderen dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad, en dat zij dus niet in aanmerking komen voor de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c).
- (109) Wat de steun betreft die wordt toegekend bij de opheffing van de reserve met het oog op de acquisitie van ondernemingen in Nederland en het buitenland, stelt de Commissie vast dat deze maatregelen normaal beperkt moeten blijven tot de steunzones, of het MKB, en tot de investeringen die voor steun in aanmerking komen, namelijk initiële investeringen⁽³³⁾, en dat de intensiteit ervan in overeenstemming moet zijn met het door de Commissie toegestane niveau. De Commissie stelt vast dat de hier onderzochte maatregel evenwel geen enkele bepaling bevat inzake de bedoelde gebieden, de uitslui-

ting van grote ondernemingen, de voor steun in aanmerking komende kosten of de beperking van de steunintensiteit. Bovendien is de belastingvermindering na het verrichten van de investering onmiddellijk en kan het uiteindelijke bedrag niet van tevoren worden berekend; de maatregel kan derhalve exploitatiesteun inhouden, die, zoals in het voorafgaande is opgemerkt, niet in aanmerking kan komen voor de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder c).

- (110) Omdat de onderhavige regeling voor geen van de afwijkingen van artikel 87 van het EG-Verdrag in aanmerking komt, is deze onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

7.7. Gewettigd vertrouwen

- (111) In artikel 14, lid 1, van de procedureverordening wordt bepaald: „De Commissie verlangt geen terugvordering van de steun indien zulks in strijd is met een algemeen beginsel van het Gemeenschapsrecht”. Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie en de eigen besluitvormingspraktijk van de Commissie houdt een bevel tot terugvordering van steun een schending in van een algemeen beginsel van het Gemeenschapsrecht, indien door een daad van de Commissie bij de begunstigde het gewettigd vertrouwen is ontstaan dat deze steun in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht is verleend.

In de zaak Van den Bergh en Jurgens⁽³⁴⁾ heeft het Hof verklaard: „Volgens vaste rechtspraak van het Hof kan op het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen een beroep worden gedaan door iedere ondernemer bij wie een instelling gegronde verwachtingen heeft opgewekt. Wanneer echter een voorzichtig en bezonnen handelaar de vaststelling van een voor zijn belangen nadelige communautaire maatregel kan voorzien, kan hij zich niet op dit beginsel beroepen wanneer die maatregel wordt vastgesteld.”

In casu merkt de Commissie op dat de Belgische en de Nederlandse regeling weliswaar niet volkomen identiek zijn, maar dat de cfa-regeling niettemin overeenkomsten vertoont met de in België bij Koninklijk Besluit nr. 187 van 30 december 1982 ingevoerde regeling betreffende de fiscale behandeling van coördinatiecentra. Beide regelingen hebben namelijk betrekking op activiteiten binnen eenzelfde groep en een groot aantal begunstigten van de cfa-regeling had voordien een beroep gedaan op de Belgische regeling inzake coördinatiecentra. Bij beschikking van 2 mei 1984 oordeelde de Commissie dat de Belgische regeling geen steunmaatregel was in de zin van artikel 92, lid 1, van het EEG-Verdrag. Ook al werd die beschikking niet gepubliceerd, toch moet worden opgemerkt, zoals overigens door Nederland en de belanghebbenden wordt beklemtoond, dat in het XIVE mededingingsverslag alsook in een antwoord op een parlementaire vraag⁽³⁵⁾ werd verklaard dat de Commissie geen bezwaar had gemaakt tegen de Belgische regeling inzake coördinatiecentra.

⁽³³⁾ Zie voor de definitie van initiële investeringen punt 4.4 van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen (PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9).

⁽³⁴⁾ Arrest van het Hof van 11 maart 1987 in zaak 265-85 (Van den Bergh en Jurgens/Commissie), Jurisprudentie 1987, blz. 1155, rechtsoverweging 44.

⁽³⁵⁾ Zie voetnoot 16.

(112) In dit verband wijst de Commissie erop dat haar besluit over de Belgische regeling inzake coördinatiecentra is genomen vóór de inwerkingtreding van de cfa-regeling. Voorts wijst zij erop dat alle begunstigden van de cfa-regeling als zodanig waren erkend voordat de Commissie op 11 juli 2001 besloot tot inleiding van de formele onderzoekprocedure. Bijgevolg aanvaardt de Commissie de argumenten van Nederland en de belanghebbenden met betrekking tot het bestaan van een gewettigd vertrouwen bij de begunstigden van de regeling en ziet zij ervan af terugvordering van de verleende steun te gelasten.

8. NOODZAAK VAN EEN OVERGANGSPERIODE

(113) Bij schrijven van 3 oktober 2002 heeft Nederland de Commissie meegedeeld dat zij, gezien het gewettigd vertrouwen en de eerbiediging van de verworven rechten, de ondernemingen die thans gebruikmaken van de cfa-regeling, in staat diende te stellen van deze regeling te profiteren tot aan het eind van de periode waarvoor zij als begunstigden waren erkend. De Commissie is van mening dat hierbij twee vragen dienen te worden bezien. Ten eerste, wat gedaan dient te worden met de reserves die reeds zijn gevormd overeenkomstig de cfa-regeling. Ten tweede, of de ondernemingen na de eindbeschikking de regeling nog kunnen aanwenden om nieuwe reserves te vormen.

(114) In de eerste plaats zij erop gewezen dat de begunstigden van de regeling zich bij de vorming van deze reserves kunnen beroepen op een gewettigd vertrouwen. De bedragen die in deze reserves worden opgenomen, worden geacht bedoeld te zijn voor de dekking van de risico's die verband houden met de financieringsactiviteiten. Ongeacht de aard van de mogelijke risico's is gebleken dat de besluiten om geld in de reserves op te nemen, het resultaat zijn geweest van arbitrage en in de langetermijnstrategie van de begunstigde ondernemingen passen. De Commissie stelt vast dat de voordelen van het gebruik van de reserve weliswaar in de tijd kunnen worden gespreid, maar dat deze voordelen teweeg worden gebracht door de vorming van de reserve. Men kan daarom stellen dat de voordelen die verbonden zijn aan de werkelijke bedragen in de reserves, in beginsel verworven zijn op basis van het gewettigd vertrouwen. Er kan dus in het onderhavige geval niet worden verlangd dat over de bedragen in de risicoreserve onmiddellijk vennootschapsbelasting tegen het normale tarief wordt geheven. De bedragen die in deze reserves zijn opgenomen, kunnen dus overeenkomstig de bestaande Nederlandse wetgeving worden aangewend met de voordelen die hierin zijn voorzien.

(115) Ten aanzien van de vorming van nieuwe reserves is de Commissie in beginsel van oordeel dat na een eindbeschikking waarbij de regeling als onwettige steun wordt aangemerkt, ondernemingen zich niet langer kunnen beroepen op de beginselen van het gewettigd vertrouwen of de rechtszekerheid. Het spreekt voor zich dat geen beroep op het gewettigd vertrouwen meer kan worden gedaan na een redelijke termijn die de lidstaat en de betrokken ondernemingen de nodige tijd moet gunnen zich aan de nieuwe situatie aan te passen. De Commissie heeft het in dit geval evenwel wenselijk geacht de volgende factoren in aanmerking te nemen.

(116) Allereerst neemt de Commissie nota van de context waarin de ingeleide procedure moet worden gesitueerd. Deze vormt een aanvulling op de werkzaamheden die de lidstaten zijn begonnen in het kader van de gedragscode met het oog op de bestrijding van schadelijke belastingconcurrentie. Daarenboven dient rekening te worden gehouden met de vorderingen die de lidstaten hebben geboekt bij de verwezenlijking van de uiteindelijke doelstelling om een einde te maken aan schadelijke belastingconcurrentie. Derhalve moet de mededingingsvervalsing die de handhaving van de regeling tot in 2010 meebrengt, worden afgezet tegen de vorderingen die op communautair niveau zijn gemaakt bij de verwezenlijking van de doelstelling van de bestrijding van schadelijke belastingconcurrentie.

(117) In de tweede plaats zal, zoals Nederland in zijn brief van 3 oktober 2002 te kennen heeft gegeven, het aantal begunstigden van de regeling tot in 2010 geleidelijk afnemen. De Nederlandse autoriteiten hebben immers in december 2002 aangekondigd dat geen nieuwe verzoeken om toepassing van de regeling in behandeling zullen worden genomen. Bijgevolg zal het aantal begunstigden geleidelijk verminderen en het is waarschijnlijk dat het merendeel van hen, omdat Nederland heeft toegezegd de regeling na 2010 niet te verlengen, de voor hen resterende duur van de regeling zal benutten om de reeds gevormde reserves te liquideren. Gezien de aangekondigde beëindiging van de regeling is de Commissie van oordeel dat de grootste activiteit van de door de cfa-regeling begünstigde ondernemingen het gebruik van de reserves zal betreffen en niet zozeer de vorming van nieuwe reserves.

(118) Gezien deze uitzonderlijke omstandigheden is de Commissie van mening dat de ondernemingen die bij de inleiding van deze procedure aanspraak konden maken op de cfa-regeling, zowel nieuwe reserves kunnen blijven vormen als de reeds bestaande reserves kunnen blijven gebruiken overeenkomstig de uitvoeringsbepalingen van de geldende cfa-regeling en wel voor de looptijd van de reeds afgegeven beschikkingen en uiterlijk tot 31 december 2010.

9. CONCLUSIES

(119) De Commissie stelt vast dat Nederland in strijd met artikel 88, lid 3, de onderhavige steunregeling op onwettige wijze ten uitvoer heeft gelegd. Zij stelt vast dat de cfa-regeling onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. Wegens het gewettigde vertrouwen bij de begunstigden en de uitzonderlijke omstandigheden die hiervoor zijn beschreven, is er evenwel geen reden om tot terugvordering van de uitgekeerde steun over te gaan en kan de regeling worden gehandhaafd tot uiterlijk 31 december 2010,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunregeling die door Nederland ten uitvoer is gelegd in het kader van artikel 15b van de Wet op de vennootschapsbelasting van 1969 en die bij wet van 13 december 1996 is ingevoerd, is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

Nederland dient de in artikel 1 bedoelde regeling af te schaffen. De ondernemingen die op 11 juli 2001 onder deze regeling vielen, kunnen hierop aanspraak blijven maken tot het einde van de looptijd van tien jaar die hun door de Nederlandse fiscus is toegestaan. Aan de toepassing van de regeling komt hoe dan ook uiterlijk op 31 december 2010 een einde.

Artikel 3

Nederland deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 17 februari 2003.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie
